

Dilia

Zprávy 2012 – *podzim*

Matky Dupačky mu oblékala vždycky naruby
myslela, že je to známka punku
dudlík rovnou ze země nacpala mu do huby
myslela, že je to známka punku
malej mlíko pil, i když potom blil
myslela, že je to známka punku
celou noc až do rána pak probudil
myslela, že je to známka punku
ale holky říkaly, že punk je jinde
ale holky říkaly – no to snad není možný

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA 2012 VRCHOLÍ

5 současných her ze skandinávské oblasti
nově v českém překladu

Christian Lollike: Det normale liv

Saara Turunen: Puputyttö

Liv Heløe: Lise L.

Carina Rydberg: Satanisterna

Staffan Göthe: Boogie Woogie

TĚŠTE SE NA PROSINEC!

Projekt vznikl za podpory hl.m. Prahy a Správní rady DILIA.

www.dilia.cz

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	9
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	12
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	41
Literární oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	43
Mediální oddělení premiéry a užití děl	47
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele

Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harváněk
tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení
Věra Zárubová
tel.: 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harváněk
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činnosti jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Cenu Evalda Schorma získala česko-chilská autorka Anna Saavedra

Agentura DILIA uděluje každoročně Cenu Evalda Schorma určenou studentům divadelních škol za původní hru, dramaturgii či překlad. První místo za rok 2011 získala česko-chilská autorka **Anna Saavedra** za svou hru *Kuřačky a spasitelky*.

„Smyslem tohoto ocenění je podpořit mladé autory, ale také inspirovat studenty k vlastní autorské či překladatelské tvorbě pro divadlo. Díky těmto aktivitám objevila agentura DILIA řadu dnes již etablovaných dramatiků a překladatelů,“ řekl Zdeněk Harvánek, vedoucí divadelního a hudebního oddělení DILIA.

V letošním roce bylo na Cenu Evalda Schorma nominováno 19 autorů a 20 textů, z nichž se do užšího finále dostali:

Tereza Březinová (FF UK) za původní hru *Defender*
 Ervín Hodulík (FF MU) za původní hru *Absurdistán*
 Braňo Holiček (DAMU) za původní hru *i Já*
 Jan Krupa (JAMU) za překlad hry Philippa Minyany *Vulkán*
 Hana Lehečková (DAMU) za původní hru *V(Ý)CHOD*
 Anna Saavedra (JAMU) za původní hru *Kuřačky a spasitelky*
 Milan Šotek (DAMU) za původní hru *Nový bleší cirkus a Tajemství Žlutého hřbetu*
 Tereza Verecká (DAMU) za původní hru *Ijób*

„Letošní ročník byl velice silný,“ potvrdila Marie Špalová z Agentury DILIA. „V nominacích se objevila řada mladých talentovaných autorů, a právě proto se porota rozhodla ocenit všechny finalisty.“

Čestné uznání získala **Hana Lehečková** z pražské DAMU za původní hru *V(Ý)CHOD*, kterou uvedlo v rámci cyklu *Teď přichází Zákon Švandovo divadlo* na Smíchově v režii Davida Šiktance. Druhým Čestným uznáním byl oceněn překlad hry Philippa Minyany *Vulkán*, jehož autorem je student brněnské JAMU **Jan Krupa**. Třetí oceněnou je studentka Filozofické fakulty UK **Tereza Březinová** za původní hru *Defender*, která se mimo jiné dostala do finále dramatické soutěže *Cen Alfréda Radoka 2011*.

Třetí místo obsadily dvě původní hry studentů pražské DAMU, a to *Ijób* autorky **Terezy Verecké** a *i Já* autora **Braňo Holička**, který text sám úspěšně inscenoval ve Studiu Ypsilon.

Také o druhé místo se dělí dva autoři. Prvním z nich je již zkušený dramatik **Milan Šotek**, který získal ocenění hned za dvě své původní hry, a sice za *Nový bleší cirkus* a *Tajemství Žlutého hřbetu*, kterou uvedlo Divadlo Antonína Dvořáka v Příbrami. Druhým autorem je student Filozofické fakulty brněnské Masarykovy univerzity **Ervín Hodulík** za svůj dramatický debut, původní hru *Absurdistán*.

Absolutní vítězkou letošního ročníku Ceny Evalda Schorma se stala studentka brněnské JAMU **Anna Saavedra** se svou hrou *Kuřačky a spasitelky*, kterou v režii Janky Ryšánek Schmiedtové uvedlo ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka Národní divadlo moravskoslezské. První místo je již tradičně spojeno s finanční odměnou ve výši 10.000,- Kč. Díky finančnímu příspěví syna Evalda Schorma, pana Oswalda Schorma již několikátým rokem získávají finanční ohodnocení také autoři na druhém a třetím místě. „Podle mého názoru je potřeba ocenit a podpořit začínající české autory, přál by si to tak i můj otec, jehož jméno Cena nese. Zároveň jsem rád, že si díky tomu mladí divadelníci připomenou právě osobnost Evalda Schorma,“ dodal Oswald Schorm.

Všechny finálové texty jsou k dispozici v Agentuře DILIA, synopse her a medailonky jejich autorů naleznete v těchto Zprávách DILIA.

Překladatelská dílna 2012 v plném proudu

Již poosmé pořádá agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladařům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA je zaměřen na **současnou dramatikou skandinávských jazyků** (dánština, finština, norština a švédština).

Tutory mladých překladařů jsou v tomto roce Helena Březinová, Karolína Stehlíková, Zbyněk Černík, Vladimír Piskoř a Miroslav Pošta.

Z přihlášených mladých překladařů vybrala DILIA ve spolupráci s tutori pět stipendistek.

V rámci Překladatelské dílny DILIA tak vznikne pět nových překladů:

Christian Lollike: *Det normale liv*

překlad: Lada Halounová, tutor: Helena Březinová

Saara Turunen: *Puputyttö*

Překlad: Alžběta Štollová, tutor: Vladimír Piskoř

Liv Heløe: *Lise L.*

Překlad: Zuzana Micková, tutor: Karolína Stehlíková

Carina Rydberg: *Satanisterna*

Překlad: Helena Pekkala, tutor: Miroslav Pošta

Staffan Göthe: *Boogie Woogie*

Překlad: Kateřina Zadáková a Zuzana Miesslerová, tutor: Zbyněk Černík

Na konci června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistů s jejich zkušenými tutori, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladařů, tj. na základní informace ohledně specifík divadelního překladu, na stručný náhled do trendů současného skandinávského dramatu, na problematiku autorského zákona, seznámili se také se základními modely spolupráce překladaře s dramaturgem. Během září dojde k dalšímu setkání všech účastníků, kde se budou probírat jejich zkušenosti s překladem, stipendisté budou mít šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory nejen svých tutorů, ale i svých kolegů.

Závěrečné setkání, během kterého budou vzniklé překlady nebo spíše úryvky z nich představeny formou scénického čtení, proběhne na přelomu listopadu a prosince 2012.

Projekt vznikl za podpory hl. m. Prahy a Správní rady DILIA.

Originály překládaných textů jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Jejich překlady budou dostupné až po závěrečném čtení, do té doby na nich budou překladaři pracovat.

JJ

Maratón současného dramatu 3D za námi

V rámci letošního ročníku mezinárodního studentského divadelního festivalu Zlomvaz připravila agentura DILIA ve spolupráci s DAMU již druhý ročník projektu 3D – třetí rozměr dramatu, aneb nebojte se nových her.

Během odpoledne 9. 5. 2012 byly formou scénického čtení na Katedře činoherního divadla DAMU uvedeny tři současné hry zahraniční proveniencí a jedna současná česká hra. Scénické čtení hry

britského dramatika a herce **Robina Soanse** *Rozhovory s teroristy* v překladu Hany Pavelkové připravila Marie Nováková. Soanova hra, která vznikla metodou verbatim, je působivou mozaikou osobních příběhů teroristů, jejich obětí a příbuzných. Výpovědi teroristů ze Severního Irsku, Ugandy či Palestiny jsou prokládány výpověďmi ministrů zahraničí, vládních vyjednavců, novinářů a příslušníků armády.

Druhým scénickým čtením byla v režii Ewy Zembok hra **Té noci** mladé české autorky **Heleny Eliášové**. *Té noci* je psychologický thriller o osamělém promítači filmů, který se zamiluje do dívky z okna naproti. Muž se do života mladé dívky zcela ponoří, prožívá euforii, frustraci i žárlivost. Dívka o jeho existenci nemá tušení a muži začne její nezáměr vadit, a tak se ji jedné noci rozhodne navštívit. Hra získala 3. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2010.

Závěrečné čtení patřilo ruské dramatice a to **Masakru Sergeje Kalužanova** (překlad Jakub Kalenský) a **Zimě Jevgenije Griškovce** (překlad Martina Pálušová) v režii Ivo Kristiána Kubáka. *Masakr* je tragikomickou sondou do obyčejného dne bývalých narkomanů, alkoholiků, někdejších vězňů a provokatérů policie. Hra sepsaná technikou verbatim ukazuje ztroskotance, kteří zapomínají nejen na to, co udělali včera večer, ale i na to, co řekli před pěti vteřinami. Naproti tomu je Griškovcova *Zima* poetickým obrazem dvou vojáků, kteří jsou vysláni za třeskuté zimy na jakýsi tajný úkol do temného lesa. V lese se vojáci setkávají se Sněhurkou, která se proměňuje v různé ženské postavy z období jejich dospívání. Oba vojáci postupně umrzají, ale právě ve chvílích největšího vypětí duševních i fyzických sil k nim přichází milosrdná Sněhurka, aby je ještě jednou provedla některými okamžiky jejich života. Překlad získal v roce 2007 2. místo v překladatelské soutěži J. Levého (1. místo nebylo uděleno).

Poslední část projektu 3D byla věnována moderované diskuzi na téma „Trendy v současné ruské a anglické dramatice. Technika verbatim“, kdy se inscenátoři, herci, studenti, návštěvníci festivalu a další zájemci setkali k rozhovoru o uvedených scénických čteních her S. Kalužanova *Masakr* a *Rozhovory s teroristy* R. Soanse a o metodě verbatim, kterou jsou obě hry

napsané. Hlavní hosté diskuze překladatelka a významná česká rusistka Tereza Krčálová a Hana Pavelková, překladatelka, teatroložka a odbornice na anglické drama, zasvěceně hovořily o trendech v současném ruském a britském dramatu, vzniku metody verbatim a o jejím využití v současném dramatu. Diskuzi moderovala Pavlína Pacáková, divadelní kritička a studentka Teorie a kritiky na pražské DAMU.

Projekt vznikl za podpory hl. města Prahy a Správní rady DILIA.

HE

Sestřičky Pavla Trtílka ve světové premiéře ve Francii získaly Cenu diváků

V rámci festivalu současné evropské dramatiky LES EUROTOPIQUES proběhla 7. června 2012 ve francouzském Lille světová premiéra hry *Sestřičky* (*Les petit soeurs*) Pavla Trtílka.

Festival Les Eurotopiques proběhl ve dnech 4. – 9. června a představily se na něm mimo jiných hry Rainera Wernera Fassbindera, Davida Harrowera, Florianu Zelleru a dalších autorů z Rakouska, Polska, Litvy, Belgie, Řecka nebo Malty.

Hra Pavla Trtílka získala Cenu diváků a díky tomu bude také příští rok na tomto festivalu uveden další text tohoto autora ve francouzském překladu.

Gratulujeme!

Více o hře:

SESTRÍČKY

obsazení: 1 muž, 2 ženy

Hra je rámována prologem a epilogem pro loutky s ústředními tématy života, smrti a nesmrtnosti a tenkou hranicí vedoucí mezi pravdou a lží.

Eliška přiváží na vozíku z ústavu svou starší sestru Andělu, aby s ní oslavila její osmdesátiny. Oslavu pojala jako odvetu za utrpená celoživotní příkoří. Okolí odjakživa vnímalo talentovanou Andělu jako nadějnou klavírní virtuosku, zatímco Eliška žila v jejím stínu. Ten stín se dostal do jejího nitra a už nezmizel. Nastává série ponižení, výsměchů a krutostí, které Eliška stylizuje do nejrůznějších podob svárů a dětských her, čímž dosahuje převrácení dosavadních pozic obou sester. Vrcholem odvety má být příchod Mistra, hudebního skladatele, k němuž Anděla odedávna vzhlížela jako ke svému vzoru. Eliška dostane Andělu do stavu, ve kterém působí před Mistrem jako duševní i fyzická troska člověka. Pomsta se zdá být u konce, Mistr odchází. My však vlastně nevíme, zda opravdu přišel, nebo byl jen zhmotnělou součástí krutých her sester, protože jeho postava nepromluvila jediné slovo. Anděla však následně bere dosavadní Eliščinu hru pomsty do vlastních rukou.

Autor jednotlivé situace neustále relativizuje, takže zůstáváme na pochybách, co je skutečnost a co jen fikce...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MŠ

STÜCKE 2012 – nejlepší současnou německojazyčnou hrou zvolena Handkeho Immer noch Sturm

Peter Handke získal 8. 6. 2012 poprvé Mülheimer Dramatikerpreis, prestižní cenu udělovanou nejlepšímu současnému německojazyčnému textu v rámci divadelní přehlídky Mülheimer Theatertage. Epická inscenace Handkeho textu **Immer noch Sturm** byla kromě Mülheimu pozvána i na mezinárodní festival Neue Stücke aus Europa 2012 do Wiesbadenu.

V letošním roce vybrala nezávislá komise sedm her, jejichž inscenace představily německá divadla z Výmaru, Drážďan, Hamburku a Berlína a z vídeňského Burgtheatru.

O mülheimskou dramatickou cenu za nejlepší německy psanou současnou hru se ucházely tyto texty:

Claudia Grehn, Darja Stoker: Reicht es nicht zu sagen ich will leben

Peter Handke: Immer noch Sturm

Martin Heckmanns: Vater Mutter Geisterbahn

Anne Lepper: Käthe Hermann

Philipp Löhle: *Das Ding*

René Pollesch: *Kill your Darlings! Streets of Berladelphia*

Roland Schimmelfennig: *Das fliegende Kind*

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále k dispozici v DILIA. Synopsi vítězné hry Immer noch Sturm naleznete v sekci Zahraniční hry – nepřeložené tohoto vydání Zpráv DILIA.

HE

Theatertreffen – Stückemarkt 2012 – dramatické ceny uděleny

14. 5. 2012 v pozdních nočních hodinách skončila dramatická sekce berlínského divadelního festivalu Theatertraffen Stückemarkt 2012. Ceny si odnesli dva mladí němečtí autoři a poprvé i jedna zahraniční dramatická.

Cenu Förderpreis für neue Dramatik v hodnotě 5.000 euro získal za hru „Jonas Jagow“ německý autor **Michel Decar**. S výhrou je spojeno uvedení hry v berlínském divadle Maxim Gorki Theater.

Werkauftrag des tt Stückemarkts v hodnotě 7.000 euro získala letos poprvé zahraniční autorka a to britská dramatická **Pamela Carter**, jejíž hra „Skåne“ byla představena na festivalu. Nově vzniklá hra bude uvedena v drážďanské Staatsschauspiel v sezóně 2012/13.

Ocenění **Theatertext als Hörspiel** obdržel **Wolfram Höll**, jehož hra „Und dann“ bude odvysílána během příštího roku na vlnách Deutschlandradio Kultur.

O hlavní ocenění se letos ucházely tyto texty:

Pamela Carter (*1970, Velká Británie): „**Skåne**“

Michel Decar (*1987, Německo): „**Jonas Jagow**“

Magdalena Fertacz (*1975, Polsko): „**Śmierć Kalibana**“

Julia Holewińska (*1983, Polsko): „**Ciała obce**“

Wolfram Höll (*1986, Německo): „**Und dann**“

Markus&Markus (Markus Schäfer, *1983; Markus Wenzel, *1988,

Německo): „**Polis3000: respondemus**“

Originální verze tučně zvýrazněných her jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

Hlavní cenu Heidelberger Stückemarkt 2012 získal Thomas Arzt

Na slavnostním zakončení festivalu Heidelberger Stückemarkt obdržel Thomas Arzt za svou hru *Alpenvorland* hlavní cenu Autorenpreis spojenou s finanční odměnou 10.000 Euro.

Nachwuchspreis spojenou s odměnou 2.500 Euro získal Wolfram Höll za svou hru *Und dann*, která letos získala i ocenění Theatertext als Hörspiel na Stückemarktu při Theatertraffen.

Publikumspreis získala Katja Hensel za hru *[ÖNF] – Womit keine Zahl rechnet*, která získala nejvíc hlasů od heidelberského publika.

O hlavní cenu pro mladé autory Heidelberger Stückemarkt 2012 se letos utkali tyto autoři:

Thomas Arzt: *Alpenvorland*

Markus Bauer: **Verachtung**

Reihaneh Youzbashi Dizaji: *Stuttgart.Teheran.Dialog*

Katja Hensel: *Womit keine Zahl rechnet*

Wolfram Höll: **Und dann?**

Charlotte Roos: **Wir scheben wieder**

Mario Salazar: *Am Leben werden wir nicht scheitern*

Heidelberger Stückemarkt patří k nejdůležitějším festivalům se zaměřením na nové objevy současné dramatiky a jejich podporu. Již od roku 1996 představuje formou scénických čtení dosud neuvedené divadelní hry, umožňuje diskuzi autorů s publikem a v neposlední řadě oceňuje nemalou finanční částkou vítězné texty.

Letošní ročník festivalu byl tematicky zaměřen na egyptské divadlo. V rámci festivalu proběhla scénická čtení nových egyptských her a diskuze a přednášky na téma „Divadlo po egyptském jaru“. Na festival byly pozvány inscenace alexandrijské Mutiny Group for arts: *No Matter What Happens Now* a **Letztes Territorium** německé autory Anne Habermehl o mladém Afričanovi, který uprchne do Evropy a jednoho dne se objeví ve Stuttgartu u dveří svého kamaráda z léta.

Více o vítězi hlavní ceny:

Thomas Arzt (1983)

se narodil v Schlierbachu v Horním Rakousku. Studoval divadelní a filmovou vědu, mediální studia, germanistiku, filozofii a psychologii na Vídeňské univerzitě. Byl také posluchačem filmové a televizní vědy v Mnichově. V roce 2008 napsal v rámci autorského projektu „stück/für/stück“ při Schauspielhaus Wien divadelní hru *Grillenparz (Cvrch)*, která zde měla premiéru v dubnu 2011. V roce 2010 byl pozván na dramatický workshop Stückemarkt v rámci berlínského Theatertreffen. V lednu 2012 uvedl Schauspielhaus Wien Arztův pětidílný divadelní seriál o skladateli Franzu Schubertovi *Schubertfragment*. V květnu 2012 získal za svou nejnovější hru *Alpenvorland* hlavní cenu festivalu Heidelberger Stückemarkt.

Tučně zvýrazněné tituly jsou v originále elektronicky k dispozici v DILIA. Překlad hry *Verachtung* již připravujeme. Ostatní texty můžeme zprostředkovat.

HE

Fond Boženy Němcové

Fond Boženy Němcové (FBN) pro pomoc spisovatelům a překladatelům v nouzi si dovoluje oslovit potenciální dárce z řad příslušných a spřízněných oborů i jakož i ostatní lidi, kterým není lhostejný osud slovesných tvůrců, kteří se octli v hmotné nouzi.

FBN spravuje Nadace Český literární fond. Peníze z FBN se poskytují jako omezená jednorázová výpomoc v těžké životní situaci nebo jako příspěvek na léčení slovesným tvůrcům, kteří už nejsou tvorby schopní a ocitli se ve finanční tísní. Více informací na: www.nclf.cz.

JJ

ROZHOVOR

Anna Saavedra

Nic jako „šuplík“ nemám

Rozhovor vedla Marie Špalová

Česko-chilská dramatička Anna Saavedra se do širšího divadelního povědomí dostala teprve nedávno. 28. září 2011 byla na Nové scéně Národního divadla u příležitosti oficiálních oslav státního svátku ve světové premiéře uvedena její hra Česká měna. Za svůj text Kuřačky a spasitelky, který s úspěchem uvádí Národní divadlo moravskoslezské, získala Cenu Evalda Schorma. V rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky navázala úzkou spolupráci s brněnským HaDivadlem, pro které napsala hru Tajná zpráva z planety matek a stala se také jeho kmenovou dramaturgyní.

Jsi čerstvou držitelkou Ceny Evalda Schorma, kterou DILIA uděluje mladým dramatikům a překladatelům. Odkud se vlastně vzala tvá touha věnovat se divadlu a psát divadelní hry?

Vlastně jsem psala vždycky, poezii a krátké povídky, ale velmi záhy jsem potřebovala ty texty konfrontovat s publikem, takže jsem je zhudebňovala a hrála v malých klubech. Pak jsem začala dělat autorské divadlo. Divadelní hry v pravém slova smyslu jsem začala psát až na JAMU a často

do nich „prosakuji“ nedramatické žánry, básně, automatická próza nebo třeba záznamy snů, co se mi zdají.

Cenu Evalda Schorma jsi získala za hru Kuřačky a spasitelky, která vznikla pro Národní divadlo moravskoslezské. Bylo prvním impulsem právě zadání divadla?

Ten nápad jsme s režisérkou Jankou Ryšánek Schmiedtovou nosily v hlavách už během našich studií na JAMU. Pak přišla nabídka z Ostravy a hra začala vznikat, nejdříve během nekonečných kuřáckých sedánek v brněnských kavárnách, později v samotě mého bytu během moji mateřské dovolené. Původně jsem měla vymyšlený apokalyptický závěr, ale moje soukromé dýchánky s hlavními postavami této hry mě nakonec přiměly napsat jim dobrý konec.

Je velký rozdíl mezi tím psát hru na objednávku a „do šuplíku“? Co tobě vyhovuje víc?

Vždycky jsem psala texty, o kterých jsem věděla, že se uvedou. Ať už na Salonu původní tvorby na JAMU nebo v undergroundovém klubu v rámci autorského kabaretu, kde jsem často jezdila na barové stoličce a hrála několik postav najednou. Nebo jako moje kvílení s elektrickou kytarou nedávno na jedné vernisáži ve Vídni... Nic jako „šuplík“ nemám. Když se pak moje hry začaly hrát ve „skutečných“ divadlech, byl to pro mě velký dar. Ráda na představeních sedím v publiku a sleduju reakce lidí. A když se začnou smát, vždycky se mi hrozně uleví.

Kuřačky a spasitelky jsou přiznanou parafrází na Čechovovy Tři sestry. Proč jsi se nechala inspirovat právě Čechovem?

Pro mě je Čechov takový Woody Allen devatenáctého století. Znal dobře naše diagnózy, naivitu, sebelibost, zbabělost a stále tu stejnou, věčnou touhu po lásce... Měl humor a nestrannost. A toho si vážím.

Aktualizování klasiky se zdá být trendem současné dramatiky. Neznamená to snad, že se současní autoři vyhýbají výstavbě příběhu a dramatických situací nebo jim snad dokonce chybí téma?

To si nemyslím. Je zcela v souladu s divadelní tradicí, že témata či dramatické příběhy jsou stále stejné, jen každých sto nebo dvě stě let přijde někdo a ten příběh napíše současným jazykem a tak, aby formálně odpovídal současné divadelní konvenci. To není žádné plagiátorství. Je to tvorba moderní mytologie lidského rodu.

Jednou z tvých posledních realizovaných her je *Tajná zpráva z planety matek* aneb *Mamma Guerilla*. Hra vznikla v rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky pro brněnské HaDivadlo. Myslíš, že podobné rezidenční programy, které jsou v zahraničí poměrně běžné a v Čechách teprve začínají, mají smysl?

Určitě. Rezidenční programy jsou skvělá možnost, jak text kontinuálně rozvíjet ve spolupráci s jeho budoucími realizátory, režisérem a dramaturgem, aby nezůstal u pouhé dramatické črt. Je to velmi vzácné ukotvení

osoby dramatika nebo dramatičky v kontextu konkrétního divadelního prostředí, velká podpora, motivace, velké dobrodružství.

Text *Tajná zpráva z planety matek* se zabývá, jak již název napovídá, tématem mateřství. Nakolik je ovlivněn tvou osobní zkušeností?

Hra je samozřejmě ovlivněna mojí osobní zkušeností, ale s tématem mateřství je konfrontována každá, i bezdětná žena, a v širším slova smyslu každý z nás – ne všichni jsme matkami, ale všichni jsme dětmi svých matek. Matky jsou klíčové postavy našich životů. Chceme je mít rádi, ale často jim nedokážeme porozumět. Pochopit mateřství v celé jeho šíři a komplexitě různých, často protichůdných a ambivalentních pocitů a motivací, může každému z nás pomoci pochopit nejen vlastní matku, ale i celé generace žen v minulosti. Takže nejde jen o zpracování osobních zkušeností nebo popkulturního tématu babyboomu. Mateřství je meta-tématem, stojí u základů civilizace a je také nutnou podmínkou pokračování lidského rodu v jeho biologické i symbolické rovině.

V textu se objevují poměrně tabuizovaná témata. Jak na ně reagují diváci?

Nevím, co jsou to tabuizovaná témata. Možná, že v obecné rovině jsou některé věci tabu, ale ženy o nich mezi sebou hovoří zcela otevřeně. Mateřství je velmi primární, naturální zkušenost, otevírá nové dimenze sexuality, senzuality a lásky, pokud je ženám umožněno v sobě tyto dimenze objevit. Ve hře zpracovávám také téma postnatální deprese, jejímiž projevy trpí velká řada matek, aniž by se o to zajímali odborníci. Chybí zde postnatální péče o matku, v západní Evropě se tomu říká „mothering the mother“. Když žena porodí dítě, je velmi zranitelnou bytostí

a potřebuje podporu. Možná jsou ve hře kontroverzní momenty jako třeba v Čechách toho času velmi populární diskuse o domácích porodech, ale psát o mateřství jako o navoněném pozlátku tak, jak jej prezentuje bulvár a popkultura, to by mi vážně nestálo za to.

Od roku 2011 působíš jako dramaturgyně HaDivadla, které se programově věnuje uvádění současné dramatiky a autorských projektů. Jak si podle tebe stojí současná česká dramatika v domácím prostředí a ve světě?

V současnosti u nás vzniká řada dobrých textů, ale jen málo těch vynikajících. Zřejmě dramatikům také chybí příležitost a ochota na hře dále pracovat v kooperaci s realizačním divadelním týmem v průběhu jejího inscenování.

Máš nějaký vzor v oblasti dramatické tvorby, nějakého českého nebo zahraničního autora, který tě inspiroval nebo výrazně ovlivnil?

Moje literární ikony jsou převážně z oblasti poezie a prózy, protože i sebe sama vnímám stále „na pomezí“. Velmi si vážím polské spisovatelky Olgy Tokarczukové, mám ráda texty Garyho Snydera, beatnickou poezii, japonská haiku, Garcíu Lorcu, Čechova, Ibsena...a také Elfriede Jelinek.

A co nějaké vysněné divadlo, režisér nebo herec, pro kterého bys chtěla napsat hru?

Neskromně přiznávám, že jedno z těch vysněných divadel je to, v němž momentálně pracuji. Teď také píšu hru pro brněnské nezávislé divadlo Feste, bude to hra o domácím násilí, o násilí na ženách, na mužích, o znásilnění v partnerském vztahu (což je téma, které se v naší společnosti v poslední době teprve otevírá). A mým velkým snem je, aby se některá z mých her uvedla v Latinské Americe, odkud moje rodina pochází.

Anna Saavedra (1984)

Narozena na pobřeží Baltu v česko-chilské rodině. Vystudovala divadelní dramaturgii na brněnské JAMU. Členka divadla Ateliér, Studia Dům Evy Tálské a elitní klaunské společnosti Champ de tension. Je autorkou prozaických textů (*Proměna; Chilské deníky; Cizinec*), adaptací (*Horečka; Hedda Gabler – Hra s mrtvou myš; Eva, Eva!*) a divadelních her (*Putování; Racek; Smrt abonentů; Dům U sedmi švábů; Česká měna; Paso a paso/Cesta zraněného bojovníka; Kuřačky a spasiatelky; Mamma guerilla/Tajná zpráva z planety matek*). Za svou hru *Kuřačky a spasiatelky* získala 1. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2011, za hru *Dům U sedmi švábů* pak 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2010. V současnosti je dramaturgyně brněnské HaDivadla. Hraje na akordeon v undergroundové kapele D.H.R.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

DUBEN

27.4.2012

Pidivadlo Praha

Helena Eliášová

We are the talents!

česká premiéra

We are the talents! – foto archiv divadla

KVĚTEN

2.5.2012

Divadlo v Řeznické Praha

Sam Bobrick – Julie Steinová

Shaldon a jeho

matka paní Levinová

Aneb Neuvěřitelná

dobrodružství

Překlad: **Alexander Jerie**

česká premiéra

Shaldon a jeho matka paní Levinová – foto archiv divadla

4.5.2012

Divadlo DISK Praha –
Katedra alternativního
a loutkového divadla

Pierre-Yves Chapalain
Absint

Překlad: **Linda Dušková**

Překlad vznikl v rámci Překladatelské
dílny DILIA 2011

česká premiéra

Absint – foto Filip Smelík

12.5.2012

Naivní divadlo Liberec

první uvedení

Vít Peřina

Budulínek

Budulínek – foto archiv divadla

13.5.2012

CED Brno – HaDivadlo

Anna Saavedra

**Mamma Guerilla: Tajná
zpráva z planety matek**

první uvedení

Mamma guerrilla – foto archiv divadla

14.5.2012

Městské divadlo Zlín

(Dílna 9472)

Andrzej Stasiuk

Noc

Překlad: **Irena Lexová**

Inscenovaná črta

česká premiéra

ČERVEN

3.6.2012

Divadlo Letí Praha

Felicia Zellerová

Rozhovory s astronauty

Překlad: **Zuzana Augustová**

česká premiéra

Rozhovory s astronauty – foto František Vlček

7.6.2012

Národní divadlo Brno – Divadlo
Reduta

Jean Claude Carrière – Jan
Mikulášek – **Dora Viceníková**
Nenápadný půvab
buržoazie

první provedení

29.6.2012

Divadlo Radost Brno

Vlastimil Peška

Hnízdečko a šunkofleky

Hudba: Vlastimil Peška

první provedení

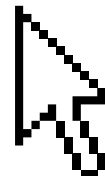

Hnízdečko a šunkofleky – foto archiv divadla

ZAREGISTRUJTE SE
k odebrání newsletteru!

nové hry českých a zahraničních autorů
překlady zahraniční dramatiky
novinky z oblasti divadla, literatury,
hudby a audiovizuálních médií

www.dilia.cz

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Joseph Stein, Fred Ebb, John Kander – Řek Zorba	za 10% netto (31. 12. 11)
Marina Carr – Žena a megera	za 6% netto (25. 2. 12)
Stephen Mallatratt, Susan Hill – Žena v černém	za 6,5% netto (4. 5. 12)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 12)
Robert Bolt – Ať žije královna	za 6% netto (3. 9. 12)
Joe Orton – Jak se bavil pan Sloane	za 8% netto (12. 9. 12)
Martin McDonagh – Osířelý západ	za 6,5% netto (31. 12. 12)
Michael Cooney – Habaděra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Christopher Hampton – Nebezpečné vztahy	za 8% netto (16. 1. 13)
Arthur Miller – Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

PŘEDSTAVUJEME FINÁLOVÉ TEXTY CEN EVALDA SCHORMA ZA ROK 2011

Kuřačky a spasitelky

Anna Saavedra

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Máša: Je spokojená, sestra naše. Směje se od rána do večera, že? Nevidíš ty vrásky od smíchu? Od toho ustavičného, krásného, srdečného smíchu?

Olga: Mám dobrou práci, červený diplom, řidičský průkaz a hasičský výcvik. Jsem dobrovolný hasič a dobrovolně bezdětná. Prostě jsem se tak rozhodla. Dobrovolně. Až mi bude čtyřicet, pojedu do Tibetu. Pořád se vzdělávám.

Máša: V létě chodí plavat, v zimě se kouluje. Je šťastná! Směje se celý den!

Olga: A mimo to, jsem registrovaná jako Přítel dětí Unicef a za moje peníze v Západním Bengálsku dvanáctiletá Anita může chodit do školy, jinak by se musela už ve třinácti vdát a začít rodit děti, což by v její situaci znamenalo přímé

ohrožení jejího života, nebo by šla pracovat do továrny, kde jiné indické děti ušily jistě i tyhle tvoje podělaný legíny!

Iri: Promiň, já jen-

Olga: Já už nemůžu dělat víc! Já už prostě nemůžu dělat víc! A považuju za naprosto neuvěřitelný, že si myslíš, že můj život není plnohodnotný a rovnocenný bez té předpotopní šmíry zvané manželství a rodinný život.

Něžná groteska o virtuálních láskách, pracujících ženách a mužích v domácnosti.

Slavná hra A. P. Čechova *Tři sestry* se stala přímou inspirací pro mladou autorku z česko-chilské rodiny Annu Saavedru a její moderní verzi životů žen ve třetím tisíciletí, v době babyboomu, internetových seznamek, pracovních kariér a ezoterních kurzů „Jak být sebevědomou ženou“. Chtěly by spasit svět nebo alespoň samy sebe v kraji, kde modré líšky dávají dobrou noc a štěstí přeje průměrným. *Tři sestry. Kuřačky a spasitelky*.

Kuřačky a spasitelky jsou všude kolem nás. Jsou metaforou nikoli pouze ženské, ale obecně lidské rozpolcenosti. Jsou po kolena v bahně, ale dívají se nahoru, na hvězdy. Udělaly mnoho chyb, ale nakonec možná najdou odvahu se tomu všemu zasmát. Možná i proto připomínají hrdinky ze slavného seriálu *Sex* ve městě.

Hra získala 1. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anna Saavedra (1984)

Narozena na pobřeží Baltu v česko-chilské rodině. Vystudovala divadelní dramaturgii na brněnské JAMU. Členka divadla Ateliér, Studia Dům Evy Talské a elitní klaunské společnosti Champ de tension. Je autorkou prozaických textů (*Proměna; Chilské deníky; Cizinec*), adaptací (*Horečka; Hedda Gabler – Hra s mrtvou myš; Eva, Eva!*) a divadelních her (*Putování; Racek; Smrt abonentů; Dům U sedmi švábů; Česká měna; Paso a paso/Cesta zraněného bojovníka; Kuřačky a spasitelky; Mamma guerilla/Tajná zpráva z planety matek*). Za svou hru *Kuřačky a spasitelky* získala 1. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2011, za hru *Dům u sedmi švábů* pak 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2010. V současnosti je dramaturgyně brněnského HaDivadla. Hraje na akordeon v undergroundové kapele D.H.R.

Absurdistán

Ervin Hodulík

Obsazení: 11 mužů, 1 žena

Co když existuje život po životě? A co když v úplně jiné podobě, než nám předkládají světová náboženství? A co když vesmír funguje podle navržených teorií Teoretické fyziky?... Když se všechna předchozí „když“ stanou faktem, zřejmě se nacházíte ve městě the Globe, kde se odehrává hra *Absurdistán*. Po výbuchu kotle v nelegální hospodě se na tomhle Bohem opuštěném místě objevují také dvě hlavní postavy: Peter a Pavol. Spolu se svým průvodcem Thomasem, který byl pověřen samotným Vrchním příjmcem, pronikají do tajemství záhadného města. Tento alžbětinský herec je osobitým způsobem seznamuje s místní spodinou i honorací ve středověké krčmě a aristokratickém salónu, kde se kromě historického kontrastu postav, dostávají do popředí také jejich typizované charakterky a dochází tak ke konfliktům. Vyvrcholení nastává v posledním, třetím dějství,

kteřé je umístěné do kanceláře Generálního úředníka. Tady je Petrovi nabídnuto, aby se stal součástí deset let plánované „úřednické revoluce“ na rodné planetě, protože dokáže dobře formulovat slova. Ale tenhle hospodský povaleč si raději volí cestu dobrovolného exilu. V něm se má znovu narodit, možná jako budoucí mesiáš a možná jako...

Hra získala 2. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ervín Hodulík (1984, Slovensko)

Pochází z Bratislavy. Po ukončení střední školy byl rok zaměstnaný ve Slovenském národním muzeu, kde pracoval jako technický pracovník – preparátor. Následně žil a studoval dva a půl roku v Londýně. V současnosti je studentem pátého ročníku na Katedře Teorie a historie divadla v Brně. Během studia přispíval do periodika Svět a divadlo a na internetový server Rozrazilonline. Podílel se také na organizování česko-amerického workshopu West-East-West s newyorským Immigrant Theater. Divadelní hra *Absurdistán* je jeho debutem v oblasti dramatické tvorby.

Nový bleší cirkus

Milan Šotek

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Žánr: komedie

Česko objevilo nový cirkus, tak proč to nezkusit také s novým bleším cirkusem! Jindřich Skořápkova, principál blešího cirkusu, zasněžil drezůře skákové havěti život a dosáhl kromobyčejných výsledků. Otřepaných postupů poutové atrakce využil v umění dramatickém. Když už bleší polka, pak jedině u Kapuletů na plese. Když šermy, pak mezi bleším Tybaltem a bleším Merkuciem. A co více – herecké virtuosity blešího souboru, Sára von Brandejs

a Dita de Tanvald, dokonce samy deklamují Shakespearovy verše! Skořápkova pro ně sestrojil amplifikační zařízení, jež bleší hlásky přenáší do sálu. A s tímto novým bleším cirkusem brázdí české a moravské luhy a háje.

Jednoho dne zavítá Skořápkova také do „Kocourkova našich dnů“. Hra začíná až po Skořápkově vystoupení, druhý den ráno v obecní hospodě. Dozvídáme se, že bleší produkce byla skandálně přerušena vprostřed balkónové scény. Místní občané, považující ji za podvod, rozmetali Skořápkovo zesilovací zařízení a samotného principála ztloukli a vyhnali. Dnes se už v hospodě chystá zasedání obecní rady. Starosta Kafr přináší platinovou schránku, která má ve špičce nově zrekonstruované radniční věže uchovat poselství příštím generacím. Nikdo však tak docela neví, co přesně zde budoucím pokolením zanechat (a lešení se s věže strhne zítra v pravé poledne!). Se svými návrhy přicházejí učitel Vztažný, tělocvikář Vzpažný a řezník Skopec. Do této situace vpadává Skořápkova, kterému se během včerejšího zmatečného úprku zaběhly dvě přední herečky. Zázračné blechy, poslední zástupkyně mluvčích plémě – které pro obyvatele vesnice neexistují ani nadále –, musí být v této místnosti. A každý krok pro ně může být osudným!

Základní metaforou textu je svět jako bleší cirkus. V tomto smyslu se zrcadlí i obě linie příběhu: Skořápkův nový bleší cirkus a Kafrův odkaz příštím generacím. Vše zkomplikuje ještě nemá dcerka hospodských, Verunka Popovicová, po níž – v řádu klasické frašky – touží všichni muži hry. Komedii o třech částech zpestřují nápaditá intermezza: Skořápkovy stand-up výstupy před oponou či počínání blech pod zvětšovací skličkem, ztvárňované herci kostýmovanými jako obří kostýmované blechy! Výskyt slovních hříček v textu pak nesporně patří k největším ve střední Evropě. *Nový bleší cirkus* napsal Milan Šotek pro Studio Ypsilon, které má stále právo prvního uvedení.

Text získal 2. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajemství Žlutého hřbetu

Milan Šotek

Žánr: kabaretně hororová detektivka

Obsazení: 6 mužů, 5 žen

Policejní praktikant Kudlič stojí před zapeklitým případem: Vojín Houska se přiznal k vraždě těhotné ženy, načež se oběsil v cele. Na místě činu však Kudlič žádnou mrtvolu nenajde. Je třeba pátrat po oběti! Cesta za ní povede přes háj optických víl a věznici Skunk-Skunk do Pavoučí jeskyně – a možná ještě dál... Neotřelou zápletku, do které se brzy přimíchá i zlosyn Quasimodo, přezdívaný Žlutý hřbet (jméno odkazuje ke žlutým hřbetům brakového čtíva), rozvíjí řada divadelně šťavnatých epizod: zlý pavouk Ogoši (trauma hlavního hrdiny z dětství), svět počítačových her (pronásledování Prince of Persia) či inspektor Moonsmile (věčně opožděný specialista na zločiny dálných zemí, se kterým je Kudlič ve spojení pomocí megaskladného hyperrychlostního superpočítače).

Milan Šotek, spoluzakladatel Cabaretu Caletmbour a dramaturg Moravského divadla Olomouc, psal hru pod pracovním názvem „Svůj slamák odhazují v dál“ přímo pro Divadlo A. Dvořáka v Příbrami, a to s úkolem pospojovat v ní známé i méně známé písně Jiřího Suchého (první uvedení 6. října 2011 v režii Martina Packa). Suchého slamák se vzduchem nesl přes 50 let a dopadl do světa kabaretní detektivky s prvky hororu, která semaforicky evergreeny nasvítla z nového úhlu. Chytře napsaná hra na hraně němě grotesky (významný podíl pohybových etud) a monty-pyhtonovského kabaretu (s převahou slovní ekvilibristiky) je určena pro cca 10 herců, kteří v ní ztvární více než 40 postav. Díla disponuje jak verzí s písněmi Jiřího Suchého, tak úpravou bez písniček (ta však možná ponoukne k napsání hudby původní).

Hra získala 2. místo při udílení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DLLIA.

Milan Šotek (1985)

Absolvent pražské DAMU (obor dramaturgie činoherního divadla), od sezony 2010/2011 dramaturg Moravského divadla Olomouc. Spolu s Igorem Orozovičem a Jiřím Suchým z Tábora založil autor-ské divadlo Cabaret Caletmbour, kde se uplatňuje jako autor, textař a herec (za původní aktovku *Borůvčí* byl nominován na Cenu Evalda Schorma 2008, hra se dočkala také rozhlasového zpracování ČRo3-Vltava, soubor získal cenu ČESKÝ TUČŇÁK 2010 v kategorii Mladé divadlo). Pro Divadlo A. Dvořáka v Příbrami napsal kabaretně-hororovou detektivku *Tajemství Žlutého hřbetu* (2011). Jako dramaturg spolupracoval s režiséry Michaelem Tarantem, Radovanem Lipusem, Martinem Glaserem, Januszem Klimszou či Michalem Langem. Jeho talent je rozepjat mezi velkou činohrou a malé formy. Na podzim 2012 vyjdou jeho texty z let 2008–2012: *Hry se slovy*. V těžké době pak Česká televize odvysílá záznam první kvídouble Cabaretu Caletmbour v rámci cyklu *Zveme vás do divadla*. Za hry *Tajemství Žlutého hřbetu* a *Nový bleší cirkus* získal 2. místo při udílení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

iJá

Braňo Holíček

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Příběh člověka toužícího po dokonalosti. Příběh, na konci kterého je chyba. Může být dokonalost bez chyby? A je to pořád dokonalost? Kde končí produkt a kde začíná člověk? Víme, co chceme, nebo to vědí ti, co nám to nabízejí? Prodávají? Byl Steve Jobs marketingová superstar, nebo Bůh? A je v tom rozdíl? A co na to Adam a Eva?

Autorský text inspirovaný životem a „dílem“ Steva Jobse. Pokus o vhléd do operačního systému dnešního světa. Vhled do života jednoho uživatele v post-PC době. Svět, ve kterém není důležité, co používáte, ale jak to používáte. Svět, ve kterém neexistuje správně, nebo špatně... Víte, že koupí toho správného produktu se z vás může stát lepší člověk? Bezchybný, hezčí, přitažlivější... Milujete Apple? A miluje Apple vás? A je to láska? Je. iNeni.

Hra získala 3. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Braňo Holiček (1985, Slovensko)

Narodil se v Košicích. V dětství účinkoval v několika inscenacích v Městském divadle v Košicích, hrál titulní roli v muzikálu *Oliver* na scéně Východoslovenského státního divadla, spolupracoval se slovenskou televizí. V roce 2006 absolvoval herectví na Pražské konzervatoři. Coby herec účinkoval v mnoha televizních inscenacích, seriálech a filmech (např. *Král sokolů*, *Všichni moji blízcí*, *Kruh*, *Red Baron*, *Post Bellum*) i divadelních inscenacích. V současné době je studentem 5. ročníku režie KALD DAMU. Ve Studiu Ypsilon režíroval autorské inscenace *Meeting Point*, *V sedmém pádu*, *Tmavomodrý svět (naruby)* či *Deadline*. Jako režisér hostoval v libereckém Divadle F. X. Šaldy (*Googling and Fucking*, *Přísně tajné: hrubá nemravnost*, *Kabaret R.I.P. aneb Drahý Kadle*, *kampak dneska po divadle?*), v kladenském Divadle Lampion (*Cesta za barevným snem*) a spolupracoval s Divadlem v Dlouhé i Divadlem Letí.

Íjób

Tereza Verecká

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Na kamenném, kamenném poli stojí dům, ve kterém žije Ata s manželkou, synem a svým nemohoucím otcem. Ata vede dvojí boj – s nemocí, která se projevuje zvláštními halucinačními záchvaty, a s realitou, která je absurdnější než Aťovy halucinace. Dům je postupně zavalován dopisy – reklamními letáky, složenkami a účty; veškerá korespondence útočí na bezmocného Atu a jeho kritický stav se stupňuje. Rodina si začíná všimnat, že něco není v pořádku. Syn odchází. Na dům je uvalena exekuce. Co všechno vám mohou exekutoři vzít, když už není co brát?

Hra o vztahu otců k synům a o vlastní bezmoci na půdorysu nelístopně grotesky, ve které banalita narůstá do obludných rozměrů.

Hra získala 3. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tereza Verecká (1985)

Narodila se roku 1985 v Praze, kde bydlí dosud. Na Vyšší odborné škole Konzervatoře Jaroslava Ježka absolvovala obor tvorba textu a scénáře; publikovala v almanachu *Různobjezky*. Získala literární cenu Vladimíra Vokolka v kategorii poezie za rok 2008. Momentálně studuje třetím rokem dramaturgii činoherního divadla na pražské DAMU. Aktivně se věnuje tvorbě písňových textů a jejich překladům. Roku 2009 uvedl Český rozhlas Vltava v rámci cyklu *Hry a dokumenty nové generace* její text *V pasti*.

Defender

Tereza Březinová

Obsazení: 1 muž, 1 žena

I: Víš, co jedí piloti?

S: Mám tu jenom brambory...

I: To, co normální lidi.

S: Mraky prej někdy chutnají jako cukrová vata. Ty bílý... co vypadají jako šlehačka. Člověk by čekal, že budou chutnat jako šlehačka, ale chutnají jako cukrová vata. Škoda, že si z letadla nemůžeš nabrat trochu do hrníčku.

I: Vojenský piloti teda asi žerou ty armádní hnusy.

S: Nebo takhle jenom na lžičku, vytáhneš ji z kabiny a namotáš...

I: I když vono co si uvaříš, to sežereš.

S: Mám tu jenom brambory...

Horský srub, hlasy probouzejících se ptáků a zamrzlá voda. On, Ignác, působí jako starší rázný hrubián. Ona, Stella, jako zasněná éterická bytost. Vypadají jako milenecký pár, který se jen v nepříznivou roční dobu rozhodl strávit nějaký čas v horském srubu. Ale věci na balení se kupí, auto nejede a Ignác ztrácí sílu. Postupně se ukáže, že mezi těmi dvěma není zas tak normální vztah. Že je to možná celé naruby, že je to možná celé jen předstírání a hra.

Tragikomedie o dvou dějstvích, která ukazuje, jak těžké je komunikovat a doopravdy vnímat toho druhého. Jak těžká je snaha pomoci a pomoc také přijímat. Jak těžké je vyrovnat se s blížícím se koncem, zvláště když do toho vstupí láska.

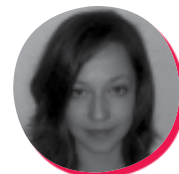
Hra získala čestné uznání při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tereza Březinová (1990)

Studentka Divadelní vědy na FF UK. V červnu 2012 absolvovala divadelní hrou *Stela* Tvorbu textu a scénáře na Vyšší odborné škole při Konzervatoři Jaroslava Ježka. Se hrou *Defender* postoupila do finále dramatické soutěže Ceny Alfréda Radoka 2011 a Ceny Evalda Schorma.

Vulkán (Volcan, 1988)

Philippe Minyana

Francie

Překlad: Jan Krupa

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy a sopka

Jednoaktovka *Vulkán* je sledem třinácti krátkých obrazů, v nichž je novým způsobem zachycen problém známý již z antické mytologie – mezi Faidrou milující Hippolyta a králem Théseem. *Vulkán* je hra pro pět postav, z čehož tři jsou ženské a dvě mužské. Faidra, Král Théseus, Nona (jedna z bohyň osudu) a Rar (Hippolytův učitel). Samotná postava Hippolyta však ve hře nevystupuje a nedochází tak k tradičnímu konfliktu milostného trojúhelníku. Zato je osobní problém a Faidřina těžká situace jakoby upozaděna přítomností postavy *Vulkán*. (Přestože je předepsána s mužským rodem, běžně se k ní v textu vztahují ženská zájmena.) Tato personifikovaná přírodní síla se probouzí k větší a větší aktivitě a hrozí zničit veškeré lidstvo. Až nakonec...

Překlad hry získal čestné uznání při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jan Krupa (1984)

Dramatik a překladatel z francouzštiny. V roce 2009 dokončil bakalářské studium oboru francouzský jazyk a literatura na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. V současnosti studuje divadelní dramaturgii na Divadelní fakultě JAMU. Ve své bakalářské práci se věnoval analýze a překladu hry *Architruc* (přel. Král a Baga) francouzského spisovatele Roberta Pingeta. Dlouhodobě spolupracuje na překladech a divadelních hrách s Pavlem Trtílkem.

V(Ý)CHOD**Hana Lehečková**

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Mladší a Starší jsou již nějaký čas zavřeni v hospodě. Mladší nemůže chodit ven, Starší nechce. Mladší se při otevřeném okně dusí, přesto by rád ven vyšel, od čehož jej Starší odrazuje svými apokalyptickými vizemi. Společnost jim v tomto panoptiku dělá pouze servírka Linda. Jejich uzavřený svět jim naruší až nově Přichozí.

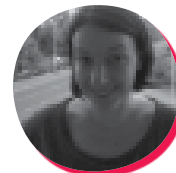
Hra *V(ý)chod* vzešla z dramatické soutěže vypsané Švandovým divadlem. Ta si dala za úkol reflektovat starozákonní příběhy a prověřit jejich funkčnost i v dnešním světě. V rámci cyklu *Teď přichází zákon* byly postupně uvedeny tři variace na biblické příběhy: Kain a Abel, Mojžíš, Jób. *V(ý)chod* se zabývá právě prostředním z témat – Mojžíšem. Text vznikl z přímé diskuze s režisérem a dramaturgyní budoucí inscenace – tedy za výjimečných okolností, v přímém kontaktu s živým divadlem.

Hra získala čestné uznání při udílení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hana Lehečková (1990)

Hana Lehečková se narodila 20.5.1990 v Českých Budějovicích. Vystudovala ZŠ Zliv a Gymnázium Česká 64 v Českých Budějovicích. Prošla několika amatérskými soubory, věnovala se i autorskému divadlu a recitaci. V současné době studuje Teorii a kritiku na DAMU ve 3.ročníku a zároveň navštěvuje kurz Kreativní pedagogiky na Katedře autorské tvorby a pedagogiky, DAMU. Vede také dramatický kroužek na základní škole a překládá hru *Orphans* od Dennise Kellyho (společně s Evou Petelíkovou). Autorka hry *V(ý)chod*, kterou uvedlo Švandovo divadlo v režii Davida Šiktance (premiéra 3. března 2012 ve Studiu Švandova divadla).

Stela**Tereza Březinová**

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

STELA: Hvězdy jsou nejkrásnější za bouřky. Nejsou vidět a nikdo na ně nemyslí. (odmlčí se) Nemyslí nahlas...

Na šesti simultánních prostorech prahne pět postav po životní změně. Je noc a v hotelu v přístavu, kde se každý jen pozastaví, ale nezdrží, přemýšlí David nad svým dětským snem, který se mu nikdy celý nevyplnil. Vedle mladé ženy stárne, hledá oporu na nočním nebi a pije. Lena se snaží vymanit z Davidových pout a hledá únik v náručí kohokoliv jiného. Tony spí a nabírá síly na svůj let. Je pilot a má všechno. Dokonce i Stelu, dívku, která se snaží uniknout od silného citu, který jí k němu přivazuje. A proto narazí na samotáře Horáce, který na ni, zdá se, čeká. Všichni mají někam nakročeno a všichni vidí ve svých váhavých krocích východisko.

Básnické drama o osamělosti, lásce a stárnutí, které se nese v duchu nevyčerpáných tužeb a zoufalé snahy navázat kontakt. Dialog často vychází až z konfrontace několika od sebe vzdálených postav, které útržkovitými replikami pomáhají vhlížet do svých myšlenek a na stísněném prostoru ukazují, jak je těžké se k něčemu odhodlat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rečičky

Zuza Ferenczová, Anton Medowits

Slovensko

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Dva mladí lidé se náhodně potkávají v jednom klubu, náhodně se spolu vyspí a do jisté míry náhodně se setkávají a udržují sexuální poměr i nadále. Každá situace je malým existenciálním momentem, ve smyslu latinského přísloví – omne animal post coitum triste. Scházejí se a nevědí proč, odcházejí od sebe a nevědí proč, znova a znova se vrací. Jazyk jejich verbální komunikace je na jednu stranu odtažitý, úsporný, postavy se bojí mluvit, aby na sebe nic neprozradily, nebo na druhou stranu říkají až moc slov, jejichž významy se navzájem přebíjejí, a slova se tak stávají fatálními nebo plnými chaotického smutku.

Hra je k dispozici ve slovenštině, portugalštině a němčině.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Solitaire.sk

Zuza Ferenczová, Anton Medowits

Slovensko

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

„Hra, kterou celá porota téměř jednohlasně označila za nejzajímavější v soutěži Dráma 2007, nás naplnila nadějí, že promluvil nový hlas. Tak jako je Solitaire nejrozšířenější počítačovou aplikací karetní hry pro jednoho hráče,

tak je *Solitaire.sk* proudem dialogů, monologů, telefonátů a internetových chatů čtyř postav, čtyř solitérů. Autoři je nazvali Luna, Nezábudka, Hlava, Lečo. Naštěstí se za poetickými jmény skrývají postavy živých lidí promlouvajících živým jazykem. Máme pocit, že z jejich úst plyne řeč, kterou slyšíme denně kolem sebe, běžné rozhovory z ulice, autentické a přeci zhuštěné do básnické zkratky, která dělá z mluvení dramatický dialog, řeč očistěnou, uvěřitelnou a sociálně zařaditelnou. Hrdiny jsou mladí intelektuálové střední třídy, kteří si koupili svůj první byt, ve kterém sami žijí. Věřivé proudy slov, hledání vztahů po telefonu, rozchody přes mobil, rozmluvy s květinami, které vás poslouchají víc než lidé, navazování kontaktů osamělých lidí přes balkon domu, který je teď nový a plný příslibů, ale jednou se může stát i lakovanou rakví. Dramatické životy solitérů nejsou uzavřené. Vzbuzují očekávání. Rádi bychom s postavami ještě chvíli zůstali, protože ve hře cítíme přesně nasnímaný obraz reality, která není jen koláží náhodných momentek, ale říká i něco zásadního a smutného o tom, jak se dnes žije Made In SK.”

(Viliam Klimáček, předseda poroty soutěže Dráma 2007 a 2008)

Hra získala 1.místo v soutěži DRÁMA 2007. K dispozici jsou její překlady do angličtiny, italštiny a slovenštiny.

Text hry ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Cesta za barevným snem

Braňo Holíček, František Zborník

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Žánr: pohádka

Bílý pokoj a bílé sny děsí sedmiletou Elišku. V hlavě se jí usadil televizní skřítek Bedna, který ničí její fantazii. Je potřeba vyrazit do boje. Cesta za barevným snem vede přes záchranu zvířat v pouštní oáze a končí létáním. Právě to je nevyšším vrcholem snění. Elišce k němu dopomohou strašit bratr Bertík a dva snílci, tedy skřítkové fantazie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Deadline

Braňo Holíček a kol.

Obsazení: variabilní (5 mužů, 2 ženy)

*Chcete nahoru? A co všechno jste ochotni pro to udělat?
Přijmete pozvání na životní večírek? / Firma vás potřebuje.
Korporace vám jde po krku. Musíte být vždycky o kr(o)k
napřed. / Někdo chce jen pracovat, někdo chce moc a někdo si
chce moc hrát. Hráť si s mocí. / Hra o jednom večeru, v jehož
průběhu se neznámí lidé sejdou na neznámém místě. Všichni
tak trochu prahnou po kariéře a uznání. Všichni se chtějí bavit.
A všichni jsou normální. / Nebo ne?*

Skupina lidí přijme pozvání na firemní večírek. Účelem setkání má být tzv. brainstorming, tedy vybudování nové pracovní skupiny, týmu, který má expandovat na japonský trh. Záhy začínají všichni přítomní tušit, že Anna, která je do kanceláře ve 24. patře pozvala, nemá tak úplně čisté svědomí. Nebo má snad něco za lubem? Podle jakých kritérií tuto podivnou a značně nesourodou pěticí lidí vůbec vybrala? A kdo je onen tajemný muž v pozadí, který nenápadně tahá za nitky?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Koláčky pro Andulku

Olga Novotná

Žánr: pohádka

Obsazení: 3 muži, 4 ženy, holčička (asi 10 let)

V malém pražském hokynářství vládne vdova Kropáčková, která má na starost neteř Andulku. Ta je němá a u tety trpí samé ústrky. V krámku je přes den schovaná za pultem, aby nebyla vidět, a celou noc musí vyšívat, aby si vydělala na živobytí. Andulka se sprátelí s pekařským učedníkem Vítkem, k němuž se mistr také chová krutě. V kouzelném světě, do kterého lze vejít zrcadlem v krámku Kropáčkové, vládne královna Zlatobilá Klára. Žije tam také popletený kouzelník Hugo, kmotřička Anna (která se o tu pozemskou starala, když byla malá) a holčička AniAnička, která má nedopatřením hlas navíc. Ti všichni jsou namočení v krádeži receptu na slavné koláčky. Lidé za zrcadlem nakonec pomohou vrátit Andulce hlas a potrestají zlou tetku i pekaře.

K dispozici je také verze odehrávající se v prostředí Londýna s názvem *Koláčky pro Peggy*.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

V jídelně se nevraždí

Roman Ráž

Žánr: groteskní thriller

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Hra zpracovává s velkou nadsázkou, v duchu Tarantinovské poetiky, téma neplacení a vymáhání dluhů.

Osamělý učitel v důchodu prodá levně svůj zrestituovaný činžovní dům, s nímž si na stará kolena neví rady. Podnikatel, který dům koupí, však nezaplátí ani jednu splátku z několikamilionového dluhu. Na radu dcery Veroniky, žijící s majitelem bezpečnostní agentury Bedřichem, se učitel rozhodne využít služeb Vymahače, tajného milence své dcery, který

však dluh nevyumůže a Dlužníka jen nebezpečně zraní. Když je podmíněně odsouzen a bez práce, začne absurdně vymáhat odškodnění od učitele, pro něhož tajně a tak neúspěšně pracoval.

Příčinlivý učitelův soused – taxikář, jemuž se nešťastný a bezmocný učitel svěří, se rozhodne učitele ochránit a prohlásí se za jeho Ochránce. Tvrdí proti Vymahači zásáhne a ve vrvče ho zabije. Vzápětí žádá za svou službu vysokou odměnu. Zoufalému učiteli nabídne pomoc Dlužníkův syn, který odepisuje náklady na léčení otce z jeho dluhu. Nazve se Pomocníkem, zabije učitelova Ochránce-taxikáře, za což odepíše další část otcova dluhu. Protože se navíc stane ještě milencem učitelovy dcery Veroniky, zinscenuje havárii jejího manžela Bedřicha, po jehož smrti Veronika vše zdědí. I tuto „službu“ ovšem odepíše z otcova dluhu, který je po všech těchto akcích už minimální. Když se na scéně objeví Pátrač, nechtěný svědek smrti souseda-taxikáře, a žádá za své mlčení od učitele mnoho peněz, nezbude učiteli, než požádat Pomocníka – Dlužníkova syna – o další zásah – i za cenu odpisu veškerého dluhu. V dramatickém střetnutí Pátrače s Pomocníkem, dojde k překvapivému dějovému zvratu, k absurdně humornému vyvrcholení dramatu.

Tento groteskní thriller nabízí lákavou příležitost uvést na jevišti současnou atraktivní satirickou komedii, vycházející z reálných problémů postkomunistické společnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ČESKÁ MĚNA aneb První český monetární sitcom

Anna Saavedra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

V magickém prostoru se setkává vzácná společnost cestovatelů časem, aby společně strávila jeden den, v němž se zároveň zrcadlí celé minulé století. Osobnosti vyobrazené na současných českých bankovkách

procházejí Mou vlastní, krajinou peněz, krajinou paměti, krajinou svědomí. Otec vlasti Karel IV. po letech strávených ve Francii přijíždí na pražské hlavní nádraží, do nehostinné země, jejíž jazyk zapomněl, nikoho zde nezná a nemá kam hlavu složit. Ani české víno mu nechutná. „Také dělám chyby“, dodává českým národem naivně zbožštělý „tatíček“ Tomáš Garrigue Masaryk ke svému kontroverznímu působení v kauze Rukopisy. Nespoutaná Božena Němcová se noří do řeky a plave proti proudu nemajíc strachu, zatímco slavná operní diva Ema Destinnová náruživě loví štky holýma rukama. Komenský se brouzdá řekou exilu, až tam, kde leží všechna Lešna, všechny Nardeny. Svatá Anežka vykouzlí pro hladového Františka Palackého vejce. Jen Přemysl I. Otakar mlčí s očima upřenýma do hlubin dávnověku...První český monetární sitcom.

Hra měla světovou premiéru 28. září 2011 na Nové scéně Národního divadla u příležitosti oficiálních oslav státního svátku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajná zpráva z planety matek (Mamma guerilla)

Anna Saavedra

Obsazení: variabilní

„Dupačky mu oblékala vždycky naruby, myslela, že je to známka punku...“

Osamělý astronaut přistává na planetu, jež je obývána výhradně matkami. Staňte se svědky jeho výstředního dobrodružství! Máte děti? Plánujete mít děti? Proč ještě nemáte děti? Jakou výmluvu nejčastěji používáte, když se vás ptají vaší známi? Máte rádi matky s dětmi? Co si o nich myslíte? Vadí vám? Obdivujete je? Připadají vám divné? Chcete být jako ony? Kdo jsou ony? Na tyto a další otázky hledala ve svém okolí odpověď mladá česko-chilská

autorka Anna Saavedra. A dozvěděla se vše, co jste kdy chtěli vědět o mateřství, ale báli jste se zeptat! Mateřství je téma, které jde napříč časem, napříč generacemi, je společné kulturám všech kontinentů, všem náboženstvím a mytologiím a často také alfou a omegou našich osobních historií.

Fascinující, zneklidňující, komická i trýznivá esej o mateřství ve všech jeho podobách je pestrou koláží dialogů, monologů, lyrických ploch, ironických komentářů i dokumentárních textů, které se pokoušejí ohledat bílé místo na mapě našeho vesmíru. Hlavní postavou hry je stohlavý chór matek, z nějž vystupují konkrétní hlasy...

Text vznikl v rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky Divadla Letí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pohřbívání

Roman Sikora

Žánr: politická fraška

Obsazení: variabilní

Zemřel Václav Klaus. Přímý přenos České televize ze smutečního obřadu si zakoupila společnost Státní pohřeb s.r.o., která obřad za Václava Klause rovněž zprivatizovala. Jen tak totiž může být vzdán ten pravý hold největšímu reformátorovi a privatizátorovi český dějin. Na reportéry České televize však není úplně spoleh, protože si Klause bezděčně pletou s Havlem, ve studiu se tajemně ztrácejí předměty ba dokonce lidé a na obřad se význační hosté ani početné zástupy nehrnou. Reportéři jsou tedy postupně nahrazováni Klausovými příznivci. Než se začne organizace hroutit a příznivci se v panice rozprchnou. Neboť se provalí, že společnost Státní pohřeb s.r.o. někdo vytuneloval. Není vyloučeno, že to spáchalo „více Kožených“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Snídaně s Leviathanem

Roman Sikora

Žánr: rozhlasová tragifraška

Obsazení: 4 muži, 2 ženy a 1 obluda

Jeden ze dvou nejúspěšnějších světových podnikatelů, pan Leviathan se rád baví. Každý měsíc si do svého sídla zve vybrané lidi, aby mu zpřijemnilo snídani. Povídá se, že účastníci mají šanci zázračně zbohatnout. Povídá se ovšem rovněž, že je může potkat i něco velmi nepěkného. Postavy jsou od začátku nuceny se ztrapňovat plněním „veselých úkolů“ a přání pana Leviathana, z něhož se vyklube dvouhlavá obluda, za niž promlouvá Komorník. Zpěvačka country hosty obšťastňuje idiotskou písní, britská premiérka procítěně recituje z pornografického románu, český novinář přijde o ruku, italský profesor historie pobaví svým kritickým proslovem a dělník z Glasgow je na požádání všechny fackuje.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Útěky Lídy Baarové

Josef Škvorecký, Jitka Škápíková, Michal Bureš

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 7 mužů, 7 žen + kompars

Lída Baarová (1914 – 2000) sepsala v polovině 80. let minulého století v salzburském vyhnanství své paměti, které edičně upravil a v Torontu vydal Josef Škvorecký. Právě ony se staly půdorysem hry *Útěky Lídy Baarové*, jež v dramatických obrazech vypráví životní osudy této výrazné české a německé herečky. Od prvního pozvání do berlínských ateliérů, přes milostnou pletku s říšským ministrem propagandy, po útěk z nacistického Německa; od budování nové kariéry v Protektorátu, věznění na Pankráci, sňatek s Janem Kopeckým, společný útěk do Rakouska, rozchod až po nový život s doktorem Lundwallem. Není to dokument, je to příběh o vzestupu a pádu filmové hvězdy, která se nepotýkala jen s vnitřním

voláním udržet se co nejdéle na vrcholu slávy, ale zejména s politickými kotrmelci, na něž byla doba jejího života přeplodná.

Hru *Útěky Lídy Baarové* uvádí v české premiéře Slezské divadlo Opava.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Navštivte
www.dilia.cz

Nabízíme

Zahraniční hry přeložené

**Představujeme texty z Překladačské dílny
DILIA 2012:**

Det normale liv (2011)

Christian Lollike

Dánsko

Překlad: Lada Halounová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 postavy – variabilní

Fraška o těle, strachu a obyčejnosti, neboli o vyprázdněném postmoderním životě beze smyslu a vytyčeného směru. Hledání sebe sama skrze honbu za perfektním a ideálním životem se paradoxně stává hlavním důvodem sebeodcizení. Ztráta identity jde ruku v ruce s přehnanou sebekontrolou, hodinami strávenými ve fitness centrech nebo nesmyslnou snahou o dosažení ideálu krásy a zdraví či snahou se za každou cenu prosadit v práci a ve společnosti.

Hra pro tři postavy se odvíjí ve dvou pravidelně se střídajících plánech. V hravější linii se postavy A, B a C snaží opakovaně vyprávět příběh devětatřicetileté ženy A, která se cítí být pronásledovaná, ale nedokáže přesně určit kým nebo čím. „Velký bratr“ se z vnějšího světa přesunul do našeho vlastního nitra, a je proto těžší jej odhalit. Druhá

linie ukazuje groteskně nadsazený obraz současné dánské společnosti: rodinný život muže B se ženou A je stále silněji ovlivňován tajným „vnitřním agentem“, nasazeným stejně tajným „Úřadem pro duševní záležitosti“. Hravá linie se donekonečna opakuje, protože každý pokus o nalezení životního ideálu končí hádkami a osočováním; podobně katastrofálně se uzavírá také linie rodinného života: muž i s dětmi odchází jako novodobá Nora a emancipovaná žena A končí v blázinci.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Christian Lollike (1973)

je současný dánský dramatik a režisér.

Téměř všechny Lollikovy hry jsou provokativními kontroverzními texty, které odkrývají stinné stránky moderní společnosti. V České republice je Christian Lollike až na jednu rozhlasovou hru (*Zázrak*; v dánském originále *Undervaerket – The re-mohammed – tv show*) téměř neznámý. Posledním skandálem okolo tohoto mladého autora byla dramaturgie Breivikova manifestu v únoru 2012, kterou plánovalo uvést kodaňské divadlo CaféTeatret. Z inscenace nakonec z etických důvodů sešlo. Lollikovy texty explicitně pojmenovávají současné politické problémy a staví se kriticky k morálce západního světa ve všech možných oblastech: od domovů pro důchodce, círve, přes substituci, média a reklamu, euthanasii, přistěhovalectví a terorismus až po otázky ekologie.

Christian Lollike byl čtyřikrát nominován jako dramatik roku na cenu Reumert, která se každoročně uděluje v různých divadelních kategoriích, a konečně ji získal v roce 2010 za absurdně komickou hru *Kosmický děs aneb Den, kdy Brada Pitta zachvátí paranoia* (*Kosmiske frygt eller Den dag, da Brad Pitt fik paranoia*, 2009). V roce 2007 pak obdržel cenu Kafkatten, kterou Dánská asociace právní ochrany (Dansk Retspolitisk Forening) oceňuje osobnosti překračující hranice běžného způsobu

uvažování o světě a společenských problémech. Za svou poslední hru *Obyčejný život* byl Lollike opět nominován na cenu Reumert a podle všeho má i letos šanci si tuto cenu odnést. Hry Christiana Lollika se mimo jiné uvádějí v Londýně, New Yorku nebo Berlíně.

Puputyttö (2007)

Saara Turunen

Finsko

Překlad: Alžběta Štolllová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 5 žen

V restauraci sedí žena. Před očima jí běží obrazy. Celý život chtěla být něčím jiným: sladká dívka, sexy žena, atraktivní manželka. Mít někoho, koho by stálo za to milovat. Ale vždycky s ní bylo něco špatně; neví, jak být „žena, jak má být“. Hlas osudu na ni křičí: „*Skončís sama*“. Zuřivé obrazy uvnitř ni vybuchují ve více plně násilí a krve. Dnes večer buď změní svůj životní směr nebo se postaví tváří v tvář smrti.

Hra Saary Turunen je dravý proud krvácejícího vědomí a černé reality, který ústí do hustou barvou nasáklé fresky. Ženy musejí čelit nekořečnému tlaku, který je drtí a bodá, dětství a dospělost se taví jedno v druhé... *Bunny Girl* nabízí množství interpretací, je to otevřený formát, který vybízí k režijní i herecké invenci.

Bunny Girl byla přeložena do angličtiny, němčiny, maďarštiny, slovenštiny, španělštiny, dánštiny, polštiny, italštiny a ruštiny. Kromě toho byla hra vydána v Mexiku v divadelním nakladatelství Paso de Gato. *Bunny Girl* byla kromě Finska inscenovaná v Barceloně, Budapešti a Mexiku.

Text finského originálu a anglického překladu jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Hra se momentálně překládá.

Saara Turunen (1981)

je současná finská dramatička. Vystudovala Divadelní akademii v Helsinkách. Studovala také scénáristiku. V současné době pracuje jako dramatička a režisérka na volné noze v Helsinkách a v zahraničí. Turunen je známá provokativními tématy svých her: ženství, sex a umění. Její hry jsou drsné a agresivní; často spojuje pohádkovost s pop kulturou. Ve svém psaní kombinuje civilní jazyk s čistě poetickými obrazy. Její nejvýznamnější hra je *Bunny Girl*. Další dramatické texty: *The Little Jesus* (2009) a *Broken Heart Story* (2010), kterou do češtiny přeložila Alžběta Štollová. Saara Turunen byla pozvaná na mezinárodní fórum současné dramatiky *Theatertreffen Berlin*, forum mladých evropských dramatiků *Neue Stücke aus Europa* ve Wiesbadenu a na forum *l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett* in Barcelona.

Lise L. (2005)**Liv Heløe**

Norsko

Překlad: Zuzana Micková

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

Monodrama současné norské autorky Liv Heløe je portrétem norské novinářské legendy Lise Lindbæk. Na pozadí událostí, které zmítaly Evropou v době před, během a po druhé světové válce, nás tato postava provází svým dramatickým životem – od nejtěplejšího dětství, přes roky prožitá v roli válečné reportérky a svobodné matky, cestující neustále napříč Evropou, až do okamžiku, kdy vyhořelá a zcela bez iluzí vidí smrt jako jediné východisko.

Během let strávených v Itálii byla Lise Lindbæk přímým svědkem počátečního vzestupu fašismu, jako válečná reportérka pak zprostředkovala Norsku například Španělskou občanskou válku. Druhou světovou válku prožila nuceně v USA, odkud se pak do Norska a ke své dceři vrátila po šesti letech odloučení. Aby mohla do nejvěrněji dokumentovat svou současnost, riskovala Lise Lindbæk často bezprostředně život – a mnohé z něj také své celoživotní potřebě angažovat se dobrovolně obětovala. Co jí k tomu vedlo? Co vůbec člověka k něčemu takovému může vést?

Autorce byla mj. za hru *Lise L.* udělena norská Cena Henrika Ibsena, rozhlasové zpracování této hry získalo v roce 2009 zvláštní uznání poroty na berlínském Mezinárodním mediálním festivalu Prix Europa.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Liv Heløe (1963)

je norská autorka a herečka. Věnuje se psaní divadelních i rozhlasových her, v Norsku patří v současnosti k nejhranějším dramatikům. Svou první hru vydala začátkem 90. let, do té doby působila v norských divadlech jako herečka. V roce 2006 jí byla udělena Cena Henrika Ibsena, nejvýznamnější cena udělovaná norským dramatikům, mj. za hru *Lise L.* Úspěšné jsou také její dramatické texty pro děti a mládež; většinu jejich her inscenuje Národní divadlo v Oslo.

Boogie Woogie (1992)

Staffan Göthe

Švédsko

Překlad: Kateřina Zadáková a Zuzana Miesslererová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 4 muži

Už v úvodním proslovu ke hře uslyšíme, že Boogie woogie je „veselá truchlohra“ nebo „truchlivá veselohra“. Celá hra je prodchnutá tíživou atmosférou 30. let, mluví se o vysoké nezaměstnanosti a z rádia zní nacistické proslovky. Přetvářka ve vztazích je na denním pořádku, dobráci se stávají loutkami v rukou bezskrupulních jedinců, laskavost a obětavost je ostatním k smíchu, naivní snílci končí na mizině, vítězí sobectví. Masky se snímají jen ve chvíli nejvyššího zoufalství, mluví se jen proto, aby nebylo ticho a dialogy tu a tam zavání absurdním divadlem. Horší to už snad být nemůže a nikdo neví, co bude za pět let (ale všechno bude jinak a daleko horší...). Hra má v sobě něco z kouzla kabaretů a kupletů, melancholickou náladu střídají scény plné (psychického) násilí. A jak jinak – outsider zůstane všemi opuštěný i tentokrát.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Staffan Göthe (1944)

je současný švédský dramatik, herec a režisér. Renomé získal nejprve jako autor úspěšných her pro děti. Později začal psát hry pro dospělé a pro rozhlas. Jeho nejnámější hra *Vycpaný pes* byla přeložena do mnoha evropských jazyků (např. do angličtiny, němčiny, francouzštiny, polštiny, finštiny, dánštiny) a inscenace slavily velké úspěchy. V ČR však tato hra dosud nebyla uvedena. Autor působí jako profesor na Divadelní akademii v Malmö.

Satanisterna (2009)

Carina Rydberg

Švédsko

Překlad: Helena Pekkala

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Uznávaná švédská spisovatelka Carina Rydbergová napsala svoji první divadelní hru přímo na objednávku divadla Stadsteatern v Göteborgu, kde se Satanisti s velkým úspěchem hrají. Rydbergová se ve hře podobně jako ve svých románech zabývá temnou, zlou stránkou člověka, proviněním, trestem a možností odpuštění.

Jednadvacetiletá Ursula se v baru seznámí se stejně starým hudebníkem Peterem, začne s ním chodit a zdá se, že je konečně šťastně zamilovaná. Peter ovšem jejich vztahem cosi umíněně sleduje. Na rozdíl od Ursuly si totiž pamatuje, že se spolu jako malí jedno léto kamarádili – Ursula ale vzpomínky na dětství vytěsnila, protože byla onoho léta znásilněná. Peter (pachatel násilného činu) i jeho rodiče (otec – iniciátor násilného činu a matka – náhodná svědkyně) tak s Ursulou okamžitě chtějí navázat kontakt, nicméně každý z jiného důvodu: Petr, aby se pokusil dosáhnout odpuštění a smíření, otec proto, že ho Ursula vzrušuje, a matka proto, že navzdory všemu manžela miluje a obává se, že by ji mohl opustit.

Rodina je vykreslená jako „sekta“, která se prostřednictvím každodenních rituálů snaží udržet tajemství ukryté co nejhlouběji a naučit se žít se strašlivými vzpomínkami. Ursula se podruhé stává jejich nic netušící obětí, ovšem ne jedinou. Hra se neodvíjí chronologicky, nýbrž retrospektivně. Jednotlivé výstupy v podobě krátkých flashbacků jsou zpřeházené, vytvářejí skládačku a drží tak diváka v napětí až do konce.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Carina Rydberg (1962)

je současná švédská spisovatelka, dramaticka a autorka filmových scénářů. Studovala filmovou vědu, psychologii a švédský jazyk a literaturu. Jako spisovatelka debutovala v roce 1987.

Její styl (literární, dramatický i filmový) charakterizuje značná a až filmová vizuálnost a dále neotřelost co do výběru témat i jejich zobrazování.

PŘEKLADY ZUZANY AUGUSTOVÉ NOVĚ V DILIA III.

Zuzana Augustová

Vystudovala divadelní a filmovou vědu na FF UK v Praze. V 90. letech absolvovala třísemestrální stipendium v Institutu pro divadelní, filmovou a mediální vědu na Vídeňské univerzitě. Na Katedře divadelní vědy FF UK v Praze ukončila v roce 2002 doktorské studium a obhájila titul Ph.D. Na KDV pracovala též v letech 2003 – 2005 jako vědecká pracovníce (s podporou grantu GAČR) a v letech 2007 – 2011 jako odborná asistentka se specializací na dějiny německojazyčného divadla a dramatu a současné německé divadlo a drama. Realizovala zde též překladatelské semináře. V rámci meziuniverzitní spolupráce přednášela na MU Brno a DAMU Praha, kde nadále externě vyučuje na Katedře teorie a kritiky (v 90. letech vyučovala na KALD). V současné době pracuje v Ústavu germánských studií FF UK. V roce 2007 obdržela překladatelské stipendium Rakouské společnosti pro literaturu a účastnila se letní překladatelské dílny v Literarisches Colloquium Berlin. V roce 2003 vyšla knižně její disertace pod názvem *Thomas Bernhard* (Větrné mlýny,

Brno). Publikovala řadu článků a studií o německé a rakouské literatuře, divadlu a dramatu. Soustavně překládá zejména dramatické texty T. Bernharda, E. Jandla, E. Jelinek a dalších autorů (R. W. Fassbinder, F. Zeller, M. Prinz, A. K. Hahn...). Je rovněž editorkou svazků *T. Bernhard Hry 3 a Hry 4*.

Humanisti (Die Humanisten, 1976)

Ernst Jandl

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Považuji ‘humanisty’ za variantu Konce hry: nic dalšího už po nich nepřijde. Kdo je humanista jako ti dva, toho nelze změnit, zůstane takový až do smrti, a že takový zůstane, je nutné ukázat tím, že se ukáže jeho cesta až ke smrti.“

Takto se Ernst Jandl sám zařadil do beckettovského kontextu.

Ale kdo vlastně Jandlovi humanisti jsou? Kapacity, umělec a vědec, veličiny oficiální kultury a vzdělanosti. A především jsou to představitelé právě těch evropských, či chceme-li rakouských duchovních hodnot a tzv. krásného umění, které za nacismu naprosto zklamaly. Odtud Jandlův odpor vůči tradičním formám a žánrům a jeho celoživotní věrnost experimentu. Jandlovy krátké pregnantní básnické a dramatické útvary nenapodobují realisticky svět kolem, ale jako by si novou, vlastní realitu, vlastní způsob bytí, samy vytvářely. Pokud jde o parodii a satiru, Jandl ji vtěluje opět především do formy. Realita se totiž, představená v určité jazykové stylizaci, touto stylizací paroduje sama.

„Humanisti, jak je zde tomuto pojmu třeba rozumět, jsou předvojem i zadním vojem každého totalitního systému. Jsou strážci věčných hodnot v chaotických mezidobích demokracie, pluralismu, liberalitu. Okamžik, kdy se zadní voj změní v průkopníky nelze předpovědět, lze mu však předjet.“

(E. Jandl: přednáška *Otvírání a zavírání úst. 4. Humanisti*)

Realistické a „tradiční“ umění mělo být jedním z pilířů poválečné obnovy Rakouska a jeho národní identity. Oficiální doktrínou bylo navázat na bohatou rakouskou kulturní tradici, kterou jen na chvíli umlčely „sny jednoho šilence“. Ideály „vysoké kultury“ však v sobě, nezbaveny falešného mýtu o Rakousku jako oběti války, nesly nutně prvky latentního fašismu a xenofobie. Takovou kulturu si pak Jandl bere na mušku. Arogantní přístup k „slabším“ či menšinovým skupinám společnosti nachází svůj absurdní obraz například v „humanistickém“ přístupu k ženám: ženská postava, těhotná a v neforemných šatech, má huhlat svůj text s otevřenými ústy jako při rozštěpu patra. Tak ji totiž vidí mužské figury: jako obtížný myz, který se jim naštěstí brzy podaří zahnat, když se předtím dostatečně morálně rozhořčili.

Jandlovy společenské postoje, projevující se v jazykové i tematické rovině, jsou naprosto zřejmé, ale zároveň zbavené ideologičnosti. „*Autor, tedy já, by... nikdy nemohl vyslovit to, co nechává říkat postavy. Promlouvá však zabarvením řečeného, specifickou stylizací řeči, a tímto způsobem říká, co říci chce.*“ Krásná a jednoduchá inverze, kdy Jandl nechá své dva velikány, pilíře vědy a kultury, promlouvat pokleslou „hotentotštinou“ (inspirovanou tzv. „Gastarbeiterdeutsch“), a to v kultuře, která se pyšní svým jazykem a literaturou, která je založena na umění slov, odhaluje mnohem více než kritické analýzy nebo politické pamflety. A navíc je to provokativní a zábavné.

Českou premiéru hry uvedlo v režii Jana Nebeského Pražské komorní divadlo 22. ledna 2007 v Divadle Komedie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pětkrát člověk muž (Fünf Mann Menschen)

Ernst Jandl, Friederike Mayröcker

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: stereo-rozhlasová hra

Obsazení: variabilní

Ernst Jandl o své experimentální hře:

Práce na rozhlasové hře „*Pětkrát člověk muž*“ započala zcela prostým plánem. Samo médium, stereofonie v rozhlase, mělo určovat druh a průběh hry. Po celé šířce zvukového prostoru jsem rozmístil pět pozic, ze kterých měla řeč znít: vlevo, napůl vlevo, ve středu, napůl vpravo, vpravo. Těchto pět pozic bylo rovnocenných, a navíc představovaly určitý situační model.

Jaké existují situace, ve kterých vedle sebe v prostoru figuruje pět rovnocenných pozic? Tak zněla otázka. Byly nalezeny a použity následující situace: porodnice – pět vedle sebe v řadě ležících kojenců; škola – pět vedle sebe sedících chlapců; kino – pět vedle sebe sedících mladých mužů; vojenský šik – pět vedle sebe v řadě pochodujících vojáků; špitál – pět pacientů v pěti postelích vedle sebe; soud – pět obviněných vedle sebe na lavici obžalovaných; poprava – pět odsouzených postavených v řadě ke zdi. Tím byla stanovena linie, průběh, pořadí scén, jež bylo možné doplnit dalšími scénami, přičemž bylo nutné zachovat pět figur, ovšem nikoli schéma pěti pozic. Takže bylo možné rozsadit těch pět těž kolem hospodského stolu, nebo do kupé ve vlaku na dvě lavice proti sobě.

Schéma pěti pozic splnilo svůj účel: dodalo sedm z celkem třinácti scén, a tím i parabolický průběh, podobenství lidského života. Schéma určilo také to, že pět lidí, kteří z pěti pozic vznikli, nebyli jednotlivci, že nehráli každý svou vlastní roli, nýbrž všichni tutěž, pětkrát muž, zástupně za tolik jiných obyvatel Země.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Prostor

Ernst Jandl

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: scénická báseň pro osvětlovače a zvukaře

Obsazení: 2 muži/variabilní

Hra „prostor“ nenavazuje na rakouskou roztomilou divadelní tradici a ani není jejím úkolem dát divadlu, co jeho jest. Mnohem spíše se snaží být součástí praktického výzkumu divadla (jež je přitom vnímáno jako něco daného a vysoce technicky rozvinutého) tím, že si za své optické i akustické téma zvolí prostorovou zkušenost divadla. Ze všech aspektů divadla si, podobně jako to dělá konkrétní poezie v oblasti lyriky, vybere jeden jediný, a to prostorový, aspekt divadelního prostoru, a výlučně z něj stvoří optickou a akustickou divadelní událost, dokonce se zbytkem sémantiky, tedy minimem řečové výpovědi. Je to konec konců též metoda redukce, která má za cíl zkoumání a ukazování, o níž je pokaždé, a právem, řeč v souvislosti s konkrétní poezií.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Odpad, město a smrt (Der Müll, die Stadt und der Tod)

Rainer Werner Fassbinder

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 12 mužů, 7 žen

Ve středu Fassbinderovy hry stojí prostitutka Romy B., kterou pase její přítel Franz, aby měl peníze na sázení. Když Romy zákazníkům nemá, bije ji, protože nemá peníze na sázení. Když zákazník má, bije ji ze žárlivosti.

Vše se ale změní ve chvíli, kdy se do Romy zamiluje jeden ze zákazníků, starý bohatý Žid. Romy najednou získává majetek i společenské postavení. Šťastný konec se ale nekoná. Franz ji už nemiluje, ztrácí i své přátele. Romy už neví žít, a tak požádá bohatého Žida, aby ji utrpení zbavil.

Fassbinderova poslední hra *Odpad, město a smrt* vyvolala už při prvním zveřejnění v roce 1976 skandál a autor byl nařčen z antisemitismu. R. W. Fassbinder se v tomto téměř nehraném textu dotýká současných podob vědomého i nevědomého rasismu, homofobie, alibismu i vyhrčeného konzervatismu a zkoumá klišé s nimi spojená.

Českou premiéru hry uvedlo v režii Dušana D. Pařízka Pražské komorní divadlo 15. prosince 2011 v Divadle Komedie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HVĚZDA SOUČASNÉ NĚMECKÉ DRAMATIKY FELICIA ZELLER V DILIA

Felicia Zeller (1970, Stuttgart)

dramatička, mediální experimentátorka. V roce 1998 absolvovala Filmovou akademii Baden-Württemberg. V sezóně 1999/2000 byla rezidentní autorkou v Theater Rampe ve Stuttgartu. Felicia Zeller získala řadu ocenění a tvůrčích stipendií: Cena Baden-Württemberg pro mladé dramatiky (1993), Stipendium Ilse Langer pro ženské dramatičky (1999) aj. V roce 2001 byla pozvaná na Autorentheatertage v Thalia Theater Hamburg. Dlouhodobě žila v zahraničí, pracovala na množství různých mediálních projektů, účastnila se festivalů a psala články pro "Stuttgarter Zeitung". Z její dramatické tvorby uvedme tituly *Club der Enttäuschten* (2002), *Bier für Frauen* (2003), *Kaspar Häuser Meer* (2008), *Gespräche mit Astronauten* (2009), *X – Freunde* (2012). V současné době žije v Berlíně.

Město moře hoře (Kaspar Häuser Meer, 2008)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Jitka Jílková

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy

Kaspar Hauser současnosti se jmenuje Dennis, Lisa, André, Chantal, Kevin, Lea-Marie nebo Jessica. Jejich rodiče se zabarikádovali v neviditelných bytech na periferii našich měst a v sociálním chaosu naší společnosti ztratili spojení se světem, s jehož tempem už nedokážou držet krok. Za to však musí pykat jejich děti. Jsou zanedbány, bity, týrány, vražděny. Deníky hlásí den za dnem tyto nepopsatelné případy. Otázka, která se pokaždé nabízí, zůstává stejná: Co tomu mohlo nebo mělo zabránit? Kde byli sociální pracovníci, kde byly kompetentní osoby? Jako kdyby šlo na kohokoli z nich tak jednoduše svalit odpovědnost.

Talentovaná německá autorka Felicia Zeller napsala svou hru na zakázku divadla ve Freiburgu a po řadě rešerší zaměřených na každodenní pracovní i osobní život německých sociálních úřadů. Naslouchala názorům jejich zaměstnanců, jejich pracovním problémům i osobním příběhům a pozorovala jejich věčný zápas o čas. To vše přenesla do své hry, která se odehrává v kanceláři trojice zcela přepracovaných a téměř vyhořelých sociálních pracovníc: čerstvé absolventky odborné školy a matky čtyřleté dcery Aniky, zkušené Barbary, která se v branži pohybuje již 20 let a „nestíhající“ Silvie. Na konkrétním příkladu jednoho jejich pracovního dne odhaluje systémovou chybu sociální péče týkající se zejména vlastních odbornic na tuto problematiku: společnost, která nemá čas na svůj vlastní dorost.

Hra sestává ze souvislého toku promluv, v nichž postavy střídají osobní komentáře s citacemi z vlastních reportů o zpracovávaných případech. Napětí vyplývá z věčného kolotoče: strachu z toho, že se ke svým případům dostanou příliš pozdě, úzkostlivého dodržování předpisů, hledání energie k permanentnímu osobnímu angažování se a zvládnání běžného života.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rozhovory s astronauty (Gespräche mit Astronauten, 2009)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Jsou levnější než levná pracovní síla a nemají žádná práva. Jmenují se Olanka, Máša, Olga a Irina a pocházejí ze zemí na pomezí střední Evropy. Ze zemí, které jim nenabízejí žádné perspektivy, ze zemí jako je Šlohensko, Mongoloidsko, Čórsko, Restko nebo Ukulele. Jejich vysněnou zemí je země skokanů na lyžích a jmenuje se Všenečko. Tam přicházejí s nadějí na lepší, krásnější a radostnější život. Jsou to služky, kterým se v moderní době říká „Au Pair“. „Au Pair“ zde znamená všestrannost. Ovšem tuto všestrannost diktují vždy ti druzí...

Felicia Zeller kupí promluvy, výkřiky a mluvní záchvaty postav až do výše kakofonické babylonské věže. Komika mluvy ale nespočívá v prvoplánové komické nadsázce, ale v brilantním zachycení věčných „domácích“ komunikačních spirál a litanii každodenního života: výmluvy vynervovaných Au Pair jsou válcovány slovní kaskádou pracujících „Powerfrauen“ a křikem tyranských dětí... Jedině otcové jsou v této virtuózní zellerovské slovní show neslyšitelní, vznášejí se tiše

v kosmu, nebo přicházejí až v půl desáté, nebo ještě později anebo možná nepřijdou dnes vůbec...

Mannheimská inscenace *Gespräche mit Astronauten* byla vybrána do soutěžního programu v rámci festivalu **Mülheimer Theatertage 2011**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

X přátel (X-Freunde, 2011)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Postavy:

Peter Pilz, sochař

Anne Holz, majitelka firmy, která vyvíjí poradenskou činnost v oblasti politiky a podnikání

Holger Holz, manžel Anne, kuchař, dříve provozovatel velké cateringové firmy, momentálně nezaměstnaný

Ve své společensko-kritické hře z konce roku 2011 se Felicia Zeller věnuje aktuálnímu tématu workoholismu a současně nezaměstnanosti, jako odvrácené straně těžce problematiky. K dialogu mezi třemi postavami, jak je u autorky zvykem, prakticky nedojde. V textu se víceméně prolínají monology postav tří někdejších přátel, jejichž vztahy ale v současnosti už příliš nefungují. Skrytá i přiznaná monologičnost jejich partů je totiž též osobním tématem těchto hrdinů: jsou závislí na práci ve společnosti, která pracovní výkon a úspěch cení jako nejvyšší hodnotu, a současně, alespoň dva z nich, v důsledku tohoto společenského i osobního tlaku nejsou schopni doopravdy pracovat a vytvářejí si jakousi náhradní strategii předstírání pracovní vytíženosti tak, že si diář zaplňují pseudo-pracovními schůzkami a termíny.

Sochař Peter Pilz vyřeší nakonec svou pracovní a tvůrčí krizi tím, že kámen, z něhož chtěl vytvořit sochu v rámci řady portrétů svých přátel, rozmlátí kladivem napadřt. Současný umělecký provoz je ovšem našťástí pro něj ochoten tento destruktivní zoufalý akt nadšeně přijmout: kurátoři příslušných galerií opěvují hromadu drti jako autorův nejvyšší originální tvůrčí počín a v podstatě nejvýstižnější portrét přítele.

Postavy Anne, která si právě založila vlastní poradenskou firmu, a jejího manžela, bývalého VIP kuchaře, jsou navenek odlišnými oběťmi vnějšího i vnitřního tlaku společnosti, v níž se hodnota člověka měří jeho pracovním zařazením. Anne je natolik posedlá perfektním chodem vlastní firmy, že na dovolené předstírá hraní golfu, aby mohla tajně pracovat. Holger neunese svou bezvýznamnost, i pro manželku se totiž stal jen jakýmsi ztělesněním domácího servisu, který je schopna vnímat jen velmi periferně. Spolyká tedy prášky, ovšem ani smrtí si pozornost manželky workoholičky nezíská: Anne si ani nevšimne, že její manžel leží už několik dní v posteli mrtvý, pouze se diví, proč jí policie klade tak divné otázky a nenechá ji normálně dál pracovat.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Připravujeme český překlad.

Okupantka (Occupant, 2001)

Edward Albee

USA

Překlad: Jiří Fisher

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Komorní hra E. Albeeho je volně inspirována životem známé newyorské sochařky Louise Nevelsonové. S touto sochařkou se však setkáváme až po její smrti, kdy ji přichází navštívit novinář, aby s ní mohl udělat rozhovor a zeptat se ji na otázky, o nichž Nevelsonová za života nechtěla mluvit. Dovídáme se tak o velkém osudu výjimečné umělkyně a zároveň ženy, která ve svém soukromí často tápala a narážela na nepochopení.

Výsledkem je dojemný, vtipný a upřímný hold ženě, která byla průkopnicí pro všechny svobodomyšlné ženy na světě.

Hra je vhodná pro vyzrálou ženskou osobnost souboru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pozvání na zámek (L'Invitation au Château, 1947)

Jean Anouilh

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 6 žen

Frederik: Ale Horác vás políbil!

Isabela: Proti mé vůli! Já Horáce nemiluju.

Frederik: A koho tedy?

Isabela (najednou křičí): Horáce, ale hodného, trochu smutného, ale schopného milovat. Horáce, ale vlastně vás! (Uteče)

Ples na zámku, mladá rozmazlená dívka a dvojčata, která jsou do ní zamilovaná. Divoká komedie může začít!

Horác je chladný, manipulativní playboy, který si myslí, že má právo ovládat životy druhých. Ale sám ke svého životu nedokáže přistoupit jako muž. Je až po uši zamilovaný do milionářské dcerky Diany, ale nechce si to připustit. On se přece láskou zmámit nenechá. Jeho dvojče Frederik je naopak citlivý, romantický snilek. I on je bláznivě zamilovaný do Diany. A co chce Diana? Dianu přitahuje Horácova nepřístupnost, ale s chutí si pohrává s Frederikem, dokonce si ho chce vzít. Horác ale nemůže

dovolit, aby se na jemného Frederika pověsila egoistická a marnivá Diana, a tak přivede na ples Isabelu, chudou tanečnici, která má v přestrojení za krásnou aristokratku, oslnit Frederika tak, aby zapomněl na Dianu. Horác bude zase předstírat, že miluje Isabelu. Problém nastane, když se do Horáce Isabela zakouká. Výsledek Horácova plánu se nakonec podobá divoké estrádě, kde nikdo neví/nebo nechce vědět ke komu patří. Může být vůbec v takové bezohledné hře plně pokrytectví, přetvářky a marnivosti naplněna něčí láska?

Pozvání na zámek je brilantní komedie plná dějových zvratů, po které ale zůstane divákům na ústech mírně hořký úsměv.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Na správné adrese (La bonne adresse)

Marc Camoletti

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Odkvétající kabaretní hvězda Georgette pronajímá ve svém pařížském bytě pokoje. A tak spolu na jedné adrese bydlí ještě klavíristka Jeanine, malířka Jacqueline a služebná Marie-Louisa. O tom, že soužití žen takto rozdílných temperamentů není jednoduché, nás přesvědčí hned expozice hry: Všechny obyvatelky bytu se nezávisle na sobě rozhodnou radikálně změnit život a všechny (opět bez vědomí těch ostatních) si podají inzerát. Majitelka bytu hledá nového nájemce, pianistka žáka, malířka model pro obraz Spartaka a služebná životního partnera. Všechny čtyři inzeráty mají náhodně stejnou značku: P.P.S., která však každá znamená něco jiného. Pak už jen zvoní zvonky u dveří a přicházejí zájemci. Čtvero mužů nej-různějšího ražení se sice dostaví na správnou adresu, ale samozřejmě jak to bývá zrovna ve chvíli, kdy není doma správná inzerentka. Nebyla by

to snad nejspěšnější hra známého autora komedií Marca Camolettiho, kdyby hned od začátku nezačalo docházet k zásadním nedorozuměním.

Ve Francii nesmírně úspěšná komedie nabízí řadu vtipných situací a dialogů. Jistou pikantnost přitom zvládá s pověstným francouzským šarmem. Hra byla poprvé uvedena v Paříži roku 1966 a hrála se více než tisíckrát. Natočila ji také francouzská televize Antenne 2.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA.

Bellissima Maria (2001)

Roberto Cavosi

Itálie

Překlad: Karina I. Havlů

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Rocco pracuje jako soukromé očko. Je podruhé ženatý s krásnou, o mnoho let mladší Marií. Případ nevěry, na kterém zrovna pracuje, se začíná příliš nápadně podobat jeho vlastnímu osudu. Marie je zamilovaná do jeho syna Patrizia a vášeň, která mezi nimi vzplane, má za následek otcovraždu a posléze i tragickou smrt mladého Patrizia. Autor se pravděpodobně inspiroval slavným Antonioniho filmem *Zvětšenina*, kde konečné rozuzlení přináší maximálně zvětšený detail fotografie.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA. Hra se v současné době překládá.

Osm (Eight, 2008)

Ella Hickson

UK

Překlad: Dana Vlčková

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Hra mladé britské dramatičky Elly Hickson *Osm* sklídila velký úspěch na Fringe festivalu ve skotském Edinburghu. Jde o osm monologů, které spojuje téma osamělosti, odcizenosti a neschopnosti komunikovat. Jejich hrdiny jsou traumatizovaný bývalý voják, který dokáže mluvit jen s mrtvými; chlapec, který se na prázdninách ve Francii mění v muže; galerista, jehož přítel spáchal sebevraždu; zoufalá mladičká matka dvou dětí o Vánocích; těhotná teenagerka; Američan, který přežil londýnský atentát v metru; dáma z lepší společnosti a nevěrná žena. Ti všichni se v působivých, emotivně vypjatých promluvách představují publiku a nutí ho přemýšlet o vztazích v současné, citově vyprázdněné společnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA.

Močohrad: Muzikál o městě, kde se nesmělo čurat zadarmo (Urinetown: The Musical)

Mark Hollmann, Greg Kotis

USA

Překlad: Jan Tošovský, Lucie Málková

Žánr: satirický muzikál

Obsazení: 12 mužů, 7 žen, sbor

“Co je Močohrad?”

Močohrad je zde

Močohrad je všude, kde se lidem žije zle

Kde lidi trápi korupce a chudoba a strach

I ve svém rodném městě můžeš najít Močohrad”

Hororová pohádka o městě, kde byly pro nedostatek vody zakázány soukromé záchody a za ty veřejné se musí draze platit. Trpící chudina, zdeptaná plnými močovými měchýři, nutností několikrát denně sehnat peníze na vykonání přirozené potřeby a neustálým strachem z postihů za porušení močových zákonů, se vzbouří – otázka je, zda si bude umět vládnout lépe, než to dokázali ti předtím. Netradiční, sarkasticky vtipný muzikál se skvělou hudbou. Nesentimentální podívaná, humor, parodické prvky a nedej bože i trocha té satiry – to jsou ingredience, které spolu s netuctovou muzikou dělají z *Močohradu* originální muzikálový kus.

Muzikál *Urinetown* vznikl v roce 1998 jako napůl recesistický projekt dvou chicagských divadelníků, členů Cardiff Giant Theatre Company, skladatele Marka Hollmanna a libretisty Grega Kotise. Podnětem k němu se stal Kotisův zážitek z cesty do Paříže, kdy musel v tomto městě strávit dva týdny s velmi omezeným rozpočtem – a ukázalo se, že ze všeho nejdůležitější je mít dostatek drobných na záchodky, které jsou v Paříži vesměs placené. (Podotkněme, že v americké kultuře je močení na veřejných místech vnímáno jako krajně nevkusné.) Kotis s Hollmannem na tomto podkladě rozvinuli cynickou, makabrozně vtipnou vizi nedaleké budoucnosti, v níž se voda vyvažuje zlatem a soukromá koupelna je nemyšlitelný luxus. Přitom jak z hudby, tak ze způsobu vedení situací a příběhu zřetelně vysvítá silná inspirace divadlem Bertolta Brechta a Kurta Weilla – některé písně přímo odkazují k protějškům v *Žebrácké opeře*, *Matce Kuráži* či jiných hrách. Dalším zdrojem inspirace je pak americký muzikál *The Cradle Will Rock* z roku 1937, který vznikl jako součást Federálního divadelního projektu, což byl jeden ze způsobů, jak čelit hospodářské krizi (*sic*). Jeho autorem byl Marc Blitzstein, režíroval ho Orson Welles a pojednával o tom, jak se mladý dělník ve městě prolezlém korupcí pokouší vytvořit odborové hnutí. Hollmann s Kotisem však nezůstávají u fascinace velkými vzory – jejich dílo je zcela originální, zvláště na poli muzikálu, prolezlého (a nejen v Americe) spoustou klišé a konvencí, vedených potřebou naplnit kasu.

V roce 2001 měl *Urinetown* premiéru v Henry Miller's Theatre na Broadwayi a v témže roce získal deset nominací na Tony Award, z nichž tři proměnil – za hudbu, za libreto a za režii.

Muzikál byl uveden v české premiéře 25. června 2009 v Divadle F. X. Šaldy v Liberci.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Zájemcům můžeme poskytnout také soundtrack americké verze muzikálu a záznam české inscenace (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci, 2009).

Leviathan Kostrič (Leviathan Coccyx, 2002)

Jean – Daniel Magnin

Francie

Překlad: Lucie Málková, Jan Tošovský

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Někdejší prokletý básník a profesor psychiatrie, pozdější diktátor nejmenované země na evropském Východě, byl svržen lidovým povstáním a prchá se svou ženou, dcerou a služkou do úkrytu v horách. V uzavřeném prostředí horské chaty, nemaje jiných poddaných než své tři ženy, může tento politický génius teroru, intrik a úhybných manévrů plně rozvinout své patologické nadání k sebestylizaci a manipulaci s druhými. Zatímco jeho manželka se pokouší sehnat peníze ze zablokovaných švýcarských kont a kontaktovat politické přátele, kteří by jim mohli poskytnout azyl, a jeho dcera se vyžívá v infantilně erotických představách a morbiditě, Leviathan po způsobu zneuznaných géniů bloumá po domě, hraje podivně erotické hry se služkou a přemýšlí. Ne o návratu na výsluní moci. Ne o pomstě. Ne o záchraně sebe a svých blízkých. Pouze o dostatečně teatrálním a působivém odchodu ze scény. Příležitost se naskytne, když se na scéně zjeví agentka tajných služeb, bývalá velitelka jeho ochranky Verena. Představení začíná...

Porozuhodná hra, která osciluje mezi žánrovým psychologickým dramatem, svérázným mysteriem zla a brutální komedií. Její autor, francouzský dramatik, režisér a vystudovaný filosof švýcarského původu Jean-Daniel Magnin, dosahuje mísením různých stylových přístupů zcela neobvyklého účinku. Kombinuje prvky skutečných příběhů balkánských válečných zločinců s mytologickými motivy z úsvitu lidských civilizací. Některé pasáže znějí jako z Bible, jiné připomínají hodně vulgární vaudeville a ještě jiné poezii takového Rimbauda nebo Baudelaira; to vše dohromady tvoří text s přízračnou atmosférou zániku, perverze a nepojmenovatelného zla, které tu bylo před námi a které nikdy nezemře; které se dokáže

zapouzdřit jako virus moru a přečkat desetiletí či staletí, až zase nastanou příhodné podmínky pro jeho rozkvět.

Hra byla uvedena v české premiéře 8. února 2010 v Studiu Saint Germain klubu Rock Café Praha.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ten flákač už je zase v tahu (der penner ist jetzt schon wieder woanders, 2011)

Juri Sternburg

Německo

Překlad: Anežka Rusevová, Helena Eliášová

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

„Ten flákač už je zase v tahu“, konstatují Andrej a Igor ve špinavém metru na cestě za dealerem, aby si od něj koupili trávu. Přitom jsou sami závislí ještě na jiné droze, na „neustálém přísunu nových informací“: jsou žízňiví po odpovědích na své provokativní filozofické otázky. Aby odpovědi dostali, zmocní se jednoho vagonu metra a obsadí ho. Cestující, kteří dokonale představují prototypy zdegenerované společnosti, se spolu s nimi a jedním zdegenerovaným bohem ponoří do hloubání nad mnoha zásadními (a možná také neřešitelnými) otázkami. „Je člověk skutečně měřítkem všech věcí?“

Hra byla vybrána do dramatické sekce Stückemarkt berlínského festivalu Theatertreffen 2011, na kterém za ni Juri Sternburg obdržel jednu z hlavních cen **Förderpreis für neue Dramatik**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry

nepřeložené

DRŽITEL PRESTIŽNÍ CENY MÜLHEIMER DRAMATIKERPREIS PETER HANDKE V DILIA

Peter Handke (1942, Griffen, Korutansko)

je rakouský spisovatel, básník, dramatik a překladatel. Vyrůstal v chudých poměrech na korutanském venkově, zde také zažil hrůzy druhé světové války – zdejší Slovinci byli odvlékáni do koncentračních táborů a okolí se hemžilo slovinskými partyzány (své vzpomínky na toto období ztvárnil v dramatickém opusu *Immer noch Sturm*). Na gymnáziu objevil Handke svou zálibu v psaní a jako dvanáctiletý vytvořil šestnáctistránkový text nazvaný *Můj život*. Po maturitě začal v Grazu studovat práva, svá studia ale nedokončil a rozhodl se věnovat výhradně psaní. Rok 1966 byl pro Handkeho průlomovým rokem – vydal svůj první román *Sršní (Die Hornissen)* a v režii Clause Peymanna měla premiéru jeho hra *Spilání publiku*. Kritika byla nadšená a Handkemu se podařilo získat v uměleckém prostředí pověst literárního enfant terrible, která mu zůstala dodnes. Od sedmdesátých let spolupracoval s Wimem Wendersem (básnické monology ve filmu *Nebe nad Berlínem*). Handke spoluzaložil frankfurtské nakladatelství Frankfurter Verlags der Autoren a v roce 1970 se odstěhoval na předměstí Paříže. Handke je nositelem více než dvaceti

literárních ocenění, obdržel například rakouskou státní cenu za literaturu (*Großer Österreichischer Staatspreis für Literatur*) nebo *Cenu Franze Kafky*. V současné době žije a tvoří v Chaville u Paříže a patří mezi nejvýznamnější rakouské spisovatele a dramatiky. Za hru *Immer noch Sturm* získal na festivalu Mülheimer Theatertage 2012 hlavní cenu Mülheimer Dramatikerpreis. Jeho nejnovější hrou je letní dialog *Die schönen Tage von Aranjuez* (2012).

Immer noch Sturm (2011)

Peter Handke

Rakousko

Žánr: dramatická povídka

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Peter Handke, respektive jeho alter ego, nás zavádí do oblasti korutanských Slovanů, Jaunfeldu, odkud pochází jeho rodina. Zde nechává znovu ožít příběhy své rodiny (postavy Matky, Tety, Strýce, Prarodičů), historii a kulturu oblasti, ožívuje charakteristický jazyk postav, připomíná krutou represi ze strany nacistů. – Korutanští Slované vedli jako jediná menšina v Rakousku ozbrojené povstání proti nacistickému Německu. Rakousko jim za to nikdy neprojevovalo vděčnost. Po válce byli dokonce pronásledováni jako zrádci ve službách komunistické Jugoslávie...

Peter Handke vtělil do dramatické povídky *Immer noch Sturm* svá nejosobnější témata a traumata. I přes vysokou míru autobiografičnosti a vážnosti témat je ale hra napsaná lehkým poetickým jazykem, v níž se snoubí rodinná historie s dějinami, osobní se díky historických okolnostem stává obecným. Z množství hlasů a scén rozehrává Handke velkoplošné panorama o těch, kteří jen prohrávají.

Peter Handke získal za svůj opus *Immer noch Sturm* na festivalu Mülheimer Theatertage 2012 hlavní cenu Mülheimer Dramatikerpreis.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Die schönen Tage von Aranjuez (2012)

Peter Handke

Rakousko

Žánr: letní dialog

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Staré dobré časy v Aranjuez – jsou skutečně pryč? Opět je tu léto. Opět krásný letní den. Bezejmenná žena. Bezejmenný muž. Jsou to děti? Nestárnoucí pár? Vyskočili ze Schillerova *Dona Karlose*?... Setkají se a mluví o lásce, o první lásce, o tom co žena a muž cítí, když jsou spolu. Mluví o tom, jak se má o lásce mluvit. A kdo mluví o lásce, ten mluví o přírodě, o příbězích – a právě tohle dává životu smysl...

Hra *Die schönen Tage von Aranjuez* v režii Luca Bondyho měla premiéru 15. 5. 2012 na Wiener Festwochen v Akademietheater.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

V zimních Zprávách DILIA naleznete pokračování sekce Peter Handke v DILIA v souvislosti s vydáním publikace Peter Handke obsahující pět nových překladů jeho her.

Club der Enttäuschten (2002)

Felicia Zeller

Německo

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Je možné napsat komedii z prostředí pracovního úřadu? Felicia Zeller dokazuje, že ano a staví před nás šest úředníků a úřednic par excellence:

Uschi, 50let, ovdovělá, se sklony k alkoholismu; Doti, 30 let, po rozvodu bydlí opět se svým otcem, miluje jídlo a nakupování; Günnesch, 20 let, Turkyňe, rodina se jí snaží stále proti její vůli provdat; Gerhard, 35 let, nedokončil studium divadelní vědy, permanentně mu nic nevychází, má

sklony k agresivitě a paranoie; Matthew, 40 let, pochází z Nigeru, kdysi hrával za klub Tasmania Berlín, ženatý s Němkou, dvě děti, neustále chodí do zaměstnání vyčerpaný a nevyspalý z večírků, jeho životní krédo je „Take it easy“; Axel, 30 let, bývalý technický kreslíř, považuje se za odborníka ve věcech sexu a svádění žen.

Felicia Zeller si nebere servítky – úřednice a úředníci to mají skutečně „náročné“: rychle okopírovat knihu o historii olympijských her o 2000 stranách, vytvářet na počítači obaly na DVD, stěžovat si na sousedy, flirtovat s kolegy, ofotit si na kopírce různé části těla a ty pak s kolegy analyzovat, řešit souboj pohlaví, košíky pro bojové psy a především si dělat navzájem ze života peklo.

Autorka se smyslem pro grotesku a absurditu vykresluje bezútešný den na úřadě, který se odehrává mezi automatem na kávu a kopírkou a v jejichž meziprostoru umírá nevyužitá energie pracovníků. Šest karikatur, šest zoufalců na okraji společnosti a jedna kancelář.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

1.4. 2012
Východočeské divadlo v Pardubicích
N.H. Brown, A. Freed:
Singin' in the Rain
muzikál

1.4. 2012
Slezské divadlo Opava
Beethoven:
**STVOŘENÍ
PROMÉTHEOVA**
balet

10.4. 2012
DOX – centrum současného umění
Komorní Orchestr Berg
Alfred Schnittke:

Der Gelbe Klang
scénická kompozice
pro pantomimu

22.4. 2012
Slezské divadlo Opava
Sergei Rachmaninov:
ALEKO
opera

28.4.2012
Theater Gelsenkirchen
Antonín Dvořák:
RUSALKA
opera

3.5.2012
Národní divadlo moravskoslezské
Ostrava
Antonín Dvořák:
ARMIDA
opera

11.5.2012
Moravské divadlo Olomouc
Antonín Dvořák:
ČERT A KÁČA
opera

18.5. 2012
Janáčkovo divadlo Brno
Richard Strauss:
ELEKTRA
opera

18.5. 2012
Mezinárodní hudební festival
Pražské jaro, Smetanova síň
Obecního domu
Česká filharmonie
Bela Bartok:
The Miraculous Mandarin
(koncertní provedení)
jednoaktová pantomima

9.6. 2012
Koncert „Pro Lidice“
Antonín Dvořák:
**Rusalka (árie „Měsíčku
na nebi hlubokém“)**

20.6. 2012
Smetanova síň Obecního domu
Symfonický orchestr
hl. m. Prahy FOK
Richard Wagner:
**Lohengrin, Svatební
pochod (ze 3. jednání)**
Tannhäuser, scéna Einzug der Gäste
koncertní provedení

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Operetu **Vinobraní** Oskara Nedbala uvedlo 18.5. Severočeské divadlo v Ústí n. L.. Režisérka Blažena Hončariová a choreografka Lucie Gančeva Vačkářová přenesly děj z Balkánu do domácího prostředí. Dirigentem byl Milan Kaňák, kostýmy a scénu vytvořila Agneška Pátá-Oldáková.

Dvořákovu operu Armida nastudovali v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě Robert Jindra (hudební stránka inscenace) a Jiří Nekvasil (režie). Premiéry se v Divadle Antonína Dvořáka konaly 3. a 5.5. za přítomnosti skladatelova vnuka Antonína Dvořáka.

„Hamlet“ ve Vídni

Divadlo ve Vídni pokračuje ve svém dobrodružném programu s novou produkcí Oliviera Py opery **Hamlet** Ambroise Thomase. V koprodukcí s divadlem La Monnaie, Brussels dirigoval Marc Minkowski Vídeňské Symfoniky za užití notového materiálu z nové edice L'Opéra français series. Premiéra se konala 23.4. 2012

„Alfonso und Estrella“ ve Vídni

Divákům ve Vídni byla nabídnuta další operní rarita, opera Franze Schuberta „**Alfonso und Estrella**“. Představení se konalo 4.5. 2012 v Konzerthaus Vienna za řízení Ivora Boltona s obsazením známých zpěváků v doprovodu Mozarteum Orchestra Salzburg.

Všudypřítomný Haendel

Opery a oratoria „il caro Sassone“ byly hlavním rysem v repertoáru renovaných operních domů a na festivalech v průběhu několika minulých měsíců. **Amadigi** byla provedena na Göttingen Handel Festival (režie: Sigrid T'Hoof, dirigent: Andrew Parrott) 18.5. 2012 a v koncertním provedení na Wiesbaden May Festival 24.5. Kolorатурní mezzosopranistka Cecilia Bartoli vybrala Giulio Cesare pro Salzburg Whitsun Festival k provedení **Egyptian ruler Kleopatra** v nové produkci v Großes Festspielhaus (Moshe Leiser, Patrice Caurier / Giovanni Antonini) 25.5. The Handel Festival Halle zahájil 1.6. v nové produkci **Alcina** (Andrej Woron / Bernhard Forck, Oper Halle) a 2.6. **La Resurrezione** (Kobie van Rensburg / Wolfgang Katschner, Goethe-Theater Bad Lauchstädt). Při koncertním provedení **Poro** 2.6. Basel Chamber Orchestra pod taktovkou Enrica Onorfi bylo poprvé použito nové kritické vydání Hallische Händel-Ausgabe. Halle Opera oživila 6.6. představení **Ottone** z loňského festivalu ve stejném obsazení jako při premiéře.

Alban Berg opera Lulu

Opera o 3 dějstvích pro solo a komorní orchestr v aranžmá Eberharda Klokeho v doprovodu Orchester des Stadttheaters Gießen za řízení Herberta Gietzena v režii Thomas Oliver Niehaus měla světovou premiéru 12.5. 2012 v City Theatre in Giessen. Lulu zpívala Alexandra Samouilidou. Eberhard Kloke vytvořil redukovanou verzi opery Albana Berga **Lulu** pro komorní orchestr. Nové uspořádání umožňuje, aby toto dílo 20. století mohlo být prováděno na menších scénách.

Luke Bedford opera Seven Angels

Světová premiéra byla vysílána 14.4. v BBC Radio 3 v provedení The Opera Group, BCMG, dirigent Nicholas Collon.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

ČEŠTÍ AUTOŘI

Jan Šikl:
**Dobrodružství
kriminalistiky,**
Albatros

Zbyněk Malinský, Helena
Zmatlíková:
Cyril a teniska,
Albatros

Bohumil Hrabal:
Příliš hlučná samota,
Mladá fronta

Josef Lada, **František Hrubín,**
Jaroslav Seifert:
Josef Lada Dětem,
Albatros

Vladislav Vančura:
**Poslední medvěd
na Šumavě, In: Šumavské
romance,**
Nakladatelství Dr. Radovan
Rebstock

Vlastimil Rada, Jaroslav Žák:
**Dobrodružství šesti
trampů,**
Albatros

Miroslav Holub:
**Kratko premišljanje
o člověku – výběr z poezie
Miroslava Holuba,**
Mladinka Knjiga, Slovinsko

Jiří Weill:
Život s hvězdou,
Vangennep, Nizozemí

Jiří Weill:
Na střeše je Mendelssohn,
Uitgeverij Cossee, Nizozemí

Miroslav Krejča:
Strašidlo doudlo,
Portál

Pavel Brycz:
**Mé ztracené město, In: Nie
tylko Hrabal,**
Wydawnictwo Literackie, Polsko

Pavel Kosatík, **Věra Čáslavská:**
Život na Olympu,
Mladá fronta

Ota Pavel:
Jak jsem potkal ryby,
Sajalín editores, Španělsko

František Hrubín:
O květušce a její zahrádce,
Studio Trnka

PŘEKLADY

James Joyce, **Aloys Skoumal:**
Dubliňané,
Argo

Henri Bergson, **Eva a Ladislav
Majorovi:**
Smích,
Naše vojsko

P.O. Naso, **Rudolf Mertlík, Ivan
Bureš:**
Umění milovati,
Československý spisovatel

P.D. Jakešová, **J.Z. Novák:**
**Z příčin nikoliv
přirozených,**
Československý spisovatel

Guy de Maupassant,
Oskar Reindl:
Horla,
Argo

E.A. Poe, **Josef Schwarz:**
**Dvanáct nejznámějších
povídek,**
Tympanum

Peter Handke, **Jitka Bodláková:**
Spílání publiku,
Artur

Jorge Clevin, **Božena
Hermannová-Köllnová:**
Jakub a Jáchym,
Artur

Lion Feuchtwanger,
Valter Feldstein:
Židovská válka,
Euromedia Group

Peyo, **Michal Lázňovský,**
Tomáš Vondrovic:
Šmoula reportér,
Albatros

Peyo, **Michal Lázňovský,**
Tomáš Vondrovic:
Šmoulové a vejce,
Albatros

Jozef Cíger Hronský,
Jaroslav Vodrážka:
Smělý zajko v Africe,
SPN – Mladé léta, s.r.o.

Vikas Swarup, **Šimon Pellar:**
Milionář z chatrče,
Euromedia Group

William Shakespeare,
Martin Hilský:
Král Lear/King Lear,
Atlantis

William Shakespeare,
Martin Hilský:
Král Sonety/The Sonnets,
Atlantis

William Shakespeare,
Martin Hilský:
**Kupec benátský/The
Merchant of Venice,**
Atlantis

Nathaniel Hawthorne,
Jarmila Fastrová:
Šarlatové písmo,
Československý spisovatel

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

**Erich Kästner, Hana
Žantovská:**
Luisa a Lotka,
Albatros

Ellery Queen:
Město malérů,
Naše vojsko

Nabízíme

LITERATURA

First Catch Your Husband Adventures on the Dating Front Line

Sarah Bridge

c/o Mainstream Publishing

Humorný příběh jedné třicátnice, která je ochotná zkusit cokoli, aby našla toho správného partnera non-fiction

Sarah Bridge je elegantní, úspěšná...a single. Jako novinářka prožívá každý pracovní den hekticky a vede rušný společenský život a s obojím je spokojená. Ale přesto něco – nebo někoho – postrádá. Ve svých osmatřiceti letech začíná cítit, že čas utíká. Takže co s tím?

„Všude je spousta mužů“, říkají její vdané kamarádky. „Musíš se jen pořádně rozhlédnout“. Ale nikdo jí neporadí, kde a jak je má hledat. Takže se Sarah sama vydává na svou misi najít vhodného muže. Vyzkouší všechno možné: rande naslepo, speed dating, internetovou seznamu, dovolenou pro singles, ochutnávku vín, seznamovací agentury, sociální kluby, sportovní kluby, kurz herectví, lekce tance... To vše za jedním účelem: potkat svého muže snů.

First Catch Your Husband je vtipným, dojemným a inspirativním čtením zvláště pro toho, kdo někdy byl, nebo chtěl být zamilovaný. Kniha je zajímavým non-fiction průnikem mezi oblíbenými příběhy *Bridget Jones* a seriálem *Sex ve městě*.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je dispozici v literárním oddělení DILIA.

The Island Nurse

Mary J. MacLeod

c/o Mainstream Publishing

Poutavý a dojmavý příběh okresní ošetřovatelky odehrávající se na vzdáleném skotském ostrově počátkem sedmdesátých let non-fiction

Rozčarovaná ze způsobu života na jihu Anglie se zdravotní sestra Cameron počátkem sedmdesátých let přestěhuje na krásný, odlehlý ostrov Hebrides, kde se stane okresní ošetřovatelkou. Doprovází ji její manžel a dvě malé děti.

Kniha *The Island Nurse* nechává čtenáře nahlédnout do života drobných farmářů, statkáře, doktora, převozníka a obyvatel malé komunity obyvatel ostrova. Radost a smutek, veselost a zbožnost jsou postaveny do protikladu ke staré ostrovní kultuře. Autorka ve své knize zachytila také rozdílnou krásu moře a hor a místního divokého, proměnlivého počasí. Každodenní humorné příhody se střídají s vyprávěním o nešťastných událostech, jimž musí ošetřovatelka čelit během návštěv svých pacientů.

Kniha je nejen okouzlejícím popisem života a práce ošetřovatelky působící na malém ostrově, ale přináší čtenáři také nástin života místních obyvatel v době minulého století.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je v dispozici v literárním oddělení DILIA.

In for the Kill

Christine Joanna Hart

c/o Mainstream Publishing

Pravdivý příběh ženy pohybující se ve světě vrahů a lidských monster.
non fiction – krimi

Dětství prožila Christine Joanna Hart v samotě a bez lásky. Její vlastní matka ji opustila ještě jako dítě – nechala ji ležet na schodech kláštera, později ji zneužívali její adoptivní rodiče. Touha najít svého vlastního

otce ji spletitou cestou dovedla až do vězeňské cely nechvalně známého „Vřesového vraha“ Iana Bradyho, a následně k práci špiona.

Protože neměla žádnou představu o svém pravém já, byla vhodnou kandidátkou pro práci tajného agenta nejprve pro Britskou tajnou službu a poté pro londýnský tisk.

Ve své knize Christine Hart exkluzivně popisuje různé nekalé metody britských médií a vyšetřovatelů, kterých byla díky práci tajného agenta svědkem. Kniha ústředním příběhem hlavní hrdinky připomíná známý film *Mlčení jehňátek*.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je v dispozici v literárním oddělení DILIA.

The Doder

Tim Carrol

c/o Mainstream Publishing

Pozoruhodný životní příběh Johnnyho Dodge, bratrance Winstona Churchilla

non fiction – historická literatura

Když vypukla 2. světová válka, nastoupil Johnny Dodge jako dobrovolník do armády, ale byl velmi brzo zajat po debaklu v Dunkirku. Byl poslán do tábora, který nejvyšší německé vedení zřídilo pro problémové zajatce spojeneckých armád. Jako známý rebelant se stal jedním z vůdců tzv. „velkého útěku“. Poté co přežil vražedné vyšetřování gestapa a byl deportován na rozkaz Heinricha Himmlera do VIP oddělení koncentračního tábora v Sachsenhausenu, znovu utekl, a po opětovném dopadení byl Johnny odvezen SS na setkání s Hitlerovým tlumočnickem do Berlína, který ho poslal na tajnou misi za jeho bratrance do Downing Street. Jeho dlouhá cesta pomalu vyhasínající Třetí říši do Švýcarska, během níž se svobodně pohyboval ve společnosti nacistických pohlavářů, byla poslední podivuhodnou eskapádou Johnnyho dobrodružného příběhu..

Události popisované v této knize vycházejí z materiálů nalezených v soukromém archivu Johnnyho Dodge. Kniha zahrnuje fotografie pořízené ve vězeňské táboře.

Tento příběh válečného hrdiny inspiroval také tvůrce legendárního hollywoodského filmu *Velký útěk* z roku 1963.

Lektorský výtisk v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Jak jsem se naučil nedělat si starosti a mít rád Švédsko

Vladimír Oravský, Tomas Kramar (red.)

non-fiction

Ke čtyřicátému výročí invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa umožňuje čtenáři kniha *Jak jsem se naučil nedělat si starosti a mít rád Švédsko* setkat se s několika Švédy českého a slovenského původu, kteří utekli do Švédska a vytvořili si tu budoucnost a dvojí etnickou identitu. Přes mnoho počátečních těžkostí se stali úspěšnými a dnes pracují jako lékaři, zubaři, vědečtí pracovníci, ředitelé podniků nebo spisovatelé a režiséři. Kniha začíná dlouhým úvodem Vladimíra Oravského, který nabízí závratně humoruplné čtení a který chválí, ale i silně kritizuje Švédsko. Kniha je poutavě napsaná, s mnoha vtipnými příklady střetu kultur Čechu a Slováků se Švédskem poté, kdy sem přišli jako utečenci po rozbití Pražského jara. *Jak jsem se naučil nedělat si starosti a mít rád Švédsko* by měla přilákat čtenáře různých kategorií, a speciálně lidi, kteří se zabývají problémy přistěhovalců. Kniha obsahuje ilustrované černobílé fotografie, většinou portréty spisatelů knihy a jejich rodinných příslušníků.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

Im Dunkeln: Eine Gutenachtgeschichte

Alexandra Junge

c/o Aufbau Verlag

Díky knížce Alexandry Junge si děti snadno poradí se strachem ze tmy
fiction – literatura pro děti

Nastala noc, světla zhasla, všichni už usnuli a fantazie začíná pracovat na plné obrátky. Do ticha se ozývají strašidelné zvuky. Z koutů pokoje vyskakují příšery, které vám odříznou cestu k vypínači a vyděsí vás k smrti. Malou Lauru v tu chvíli napadá, jak by se život změnil, kdyby se vůbec nestmívalo. Co by se podělo s lampami? Snášely by slepice dál vajíčka? Co by si počali lidé, kteří rádi pozorují hvězdy? A hlavně – to už by se jí nikdy nezdály žádné sny? Vždyť všechna ta skvělá dobrodružství plná úžasných rozmanitých stvoření na ni čekají vždy jen po setmění!

Alexandra Junge, nar. 1976, studovala v Hamburku a Štrasburku. Vystavovala v Bologni a několika dalších italských městech. Žije a pracuje ve Freiburgu.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

*Poskytuje služby pro autory/nositelé práv a uživatele při zprostředkování autor-
ských práv v oblasti děl pro rozhlasové a televizní vysílání, reklamu, film, audio,
DVD, atd. Z hlediska rozsahu služeb oddělení médií nabízí zajišťování licencí
jak v tuzemsku tak i v zahraničí, především v evropském a americkém teritoriu.*

Premiéry a užití děl

ROZHLAS A TELEVIZE

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÉ TELEVIZE:

Hodiny jdou pozpátku **Záznam divadelního předsta- vení Divadla Semafor**

libreto, hudba, texty písní: Jiří
Suchý
vysílání 26.4.2012

Dámský krejčí **Záznam divadelního předsta- vení Činoherního klubu Praha**

překlad: Michael Lázňovský
režie + úprava: Martin Čičvák
vysílání 14.6.2012

PREMIÉROVÁ VYSÍLÁNÍ ČESKÝ ROZHLAS:

Via mala

Český rozhlas, stanice Vltava
dramatický seriál – 8 dílů
autor: John Knittel
vysílání 13.5.2012 – 1.7.2012

Muž činu

Natočil Český rozhlas, stanice Vltava
rozhlasová hra
autor: Jesper Halle
překlad: Zbyněk Černík
vysílání 29.5.2012

Skleník

Natočil Český rozhlas, stanice Vltava
adaptace div. rozhlasová hra
autor: Graham Greene
vysílání 26.5.2012

Noc zpívá své zpěvy

natočil Český rozhlas, Ostrava
rozhlasová hra
autor: Jon Fosse
vysílání 12.6.2012

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRVY

Anna Saavedra – Kuřačky a spasitelky
 Ervín Hodulík – Absurdistán
 Milan Šotek – Nový bleší cirkus
 Milan Šotek – Tajemství Žlutého hřbetu
 Braňo Holíček – iJá
 Tereza Verecká – fJób
 Tereza Březinová – Defender
 Philippe Minyana – Vulkán
 Hana Lehečková – V(Ý)CHOD
 Tereza Březinová – Stela
 Zuza Ferenczová, Anton Medowits – Rečičky
 Zuza Ferenczová, Anton Medowits – Solitaire.sk
 Braňo Holíček, František Zborník – Cesta za barevným snem
 Braňo Holíček a kol. – Deadline
 Olga Novotná – Koláčky pro Andulku
 Roman Ráz – V jídelně se nevraždí
 Anna Saavedra – ČESKÁ MĚNA aneb První český monetární sitcom
 Anna Saavedra – Tajná zpráva z planety matek (Mamma guerilla)
 Roman Sikora – Pohřbívání
 Roman Sikora – Snídaně s Leviathanem
 Josef Škvorecký, Jitka Škápíková, Michal Bureš – Útěky Lídy Baarové

ZAHRANIČNÍ HRVY – PŘELOŽENÉ

Christian Lollike – Det normale liv

Saara Turunen – Puputyttö
 Liv Heløe – Lise L.
 Staffan Göthe – Boogie Woogie
 Carina Rydberg – Satanisterna
 Ernst Jandl – Humanisti (Die Humanisten)
 Ernst Jandl, Friederike Mayröcker – Pětkrát člověk muž (Fünf Mann Menschen)
 Ernst Jandl – Prostor
 Rainer Werner Fassbinder – Odpad, město a smrt (Der Müll, die Stadt und der Tod)
 Felicia Zeller – Město moře hoře (Kaspar Häuser Meer)
 Felicia Zeller – Rozhovory s astronauty (Gespräche mit Astronauten)
 Felicia Zeller – X přítel (X-Freunde)
 Edward Albee – Okupantka (Occupant)
 Jean Anouilh – Pozvání na zámek (L'Invitation au Château)
 Marc Camoletti – Na správné adrese (La bonne adresse)
 Roberto Cavosi – Bellissima Maria
 Ella Hickson – Osm (Eight)
 Mark Hollmann, Greg Kotis – Močohrad: Muzikál o městě, kde se nesmělo čurat zadarmo (Urinetown: The Musical)
 Jean-Daniel Magnin – Leviathan Kostrič (Leviathan Coccyx.)
 Juri Sternburg – Ten flákač už je zase v tahu (der penner ist jetzt schon wieder woanders, 2011)

ZAHRANIČNÍ HRVY – NEPŘELOŽENÉ

Peter Handke – Immer noch Sturm
 Peter Handke – Die schönen Tage von Aranjuez
 Felicia Zeller – Club der Enttäuschten
 Sarah Bridge – First Catch Your Husband Adventures on the Dating Front Line
 Mary J. MacLeod – The Island Nurse
 Christine Joanna Hart – In for the Kill
 Tim Carrol – The Doder
 Vladimír Oravský, Tomas Kramar (red.) – Jak jsem se naučil nedělat si starosti a mít rád Švédsko
 Alexandra Junge – Im Dunkeln: Eine Gutenachtgeschichte

DILIA vyhlašuje

Divadelní grant DILIA na rok 2013

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramaturgii a původní tvorbu.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských činoherních projektů. Žadatelé mohou být studenti vysokých uměleckých škol (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a filozofických fakult (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, PPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí takový projekt, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) je tvořen pouze studenty.

Podpora bude udělena pouze projektům jako scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem prostřednictvím DILIA.

Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA je 15. prosince 2012.

Více informací na www.dilia.cz/granty.

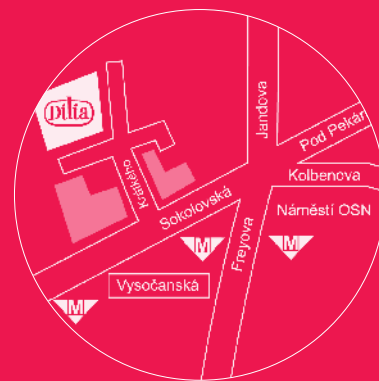
Astronaut Z deníku astronauta.
Přistál jsem na planetu samých matek.
Atmosféra je řídká. Den zde trvá 57 hodin, noc bývá často se dnem zaměnitelná. Modrý kontinent je od růžového oddělen mořem mělkým 10 centimetrů, v němž plavou gumové kačenky. Povrch planety tvoří převážně písek, bezpečné parky naplněné prachuvzdornými a omyvatelnými květinami, bezbariérové chodníky lemované reklamními billboardy.
Obyvatelstvo planety je ke kontaktu svolné, ale obezřetné. Civilizace je řízena centrálně a důmyslně unifikována. Za dne na oblohu promítají usmívající se slunce, za noci osvětové filmy o nástrahách světa, infekcích, záděrách. Povadlý úsměv se ze zákona trestá.

Anna Saavedra: Tajná zpráva z planety matek aneb Mamma guerilla

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení
Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.